

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

CUVANTUL I. P. S. PATRIARH MIRON LA ADUNAREA EPARHIALA

Greutățile vieții, de care astăzi se plânge toată lumea, desigur au influențat și Biserica în activitatea ei. În deosebi personalul bisericii, veșnic cuprins de îngrijorarea pentru ziua de mâine, în mod firesc este stingherit în dezvoltarea energiei necesare sau chiar a entuziasmului în împlinirea îndatoririlor misiunii sale.

I. P. Sf. Patriarh în mijlocul membrilor adunării eparhiale, din anul acesta,

Cu toate acestea, Biserica s'a silit a nu sta locului, ci — luptând și biruind pe cât a putut din greutate — merge înainte cu pași, în unele locuri mai mulțumitori, în alte părți cu pași mai înceți. În mizeriile traiului clerul nostru este mult ajutat de faptul, că cei mai mulți posed și mijloace proprii, cu cari fac față nevoilor zilnice; iar pe dealtă parte pletora anormală de candidați, — în năzuințele lor de a obține un loc de preot, — se mulțumesc cu cel mai redus minimum pentru existență, bine știind, că alții, — sute de inși — din lipsă de locuri n'au nici atât.

Azi ocupațiile preoților sunt mult sporite, de când am câștigat însemnata poziție de a catehiza și pe elevii din școalele primare. Cu toate greutățile începutului, — cu puține excepțiuni, la noi această activitate școlară a decurs normal în împrejurările date, când învățământul școlar pe toată linia lăsa mult de dorit. Pagubă mare cauzează și faptul, că neconținută schimbare a legilor de învățământ a întârziat până acum definitivarea programei analitice a învățământului religios din școalele primare, pe care Biserica de mult l-a întocmit din partea sa. Și fără acest plan aprobat Biserica nu poate proceda la întocmirea manualelor de școale atât de necesare cateheților, mai ales acum la început. Pe dealtă parte, preoții, care până acum n'au activat în învățământ, mai au multă trebuință de perfecționarea metodei de predare a religiei, ca să facă acest obiect de învățământ atât de abstract aperseptibil fragedei minți a elevilor, obișnuți în școala primară cu un învățământ absolut intuitiv. O generalizare și repetiție a unor cursuri speciale de însușire și perfecționare a metodei de predare este necesară. În cadrele cercurilor pastorale s'au mai ținut ici-colea prelegeri practice, dar ele trebuie mereu continuate.

În școalele secundare cateheții sunt mai vechi și cu plată de profesori; dar lipsesc

și aci manualele bune. De curând Biserica cu organele statului au întocmit un nou program analitic pentru 8 ani de liceu, care acum își așteaptă aprobarea celor compețenți. Observăm că toți cateheții dela școalele secundare mai sunt și preoți în parohii, unii chiar în parohii mari și cu multe alergări, în cât catehetul trebuie să-și împartă energia în două, pe când instrucția și educația tineretului cer un om întreg. Dar mai ales în împrejurările de azi și această la-ture școlară de activitate preotească reclamă o deplină aprofundare și adâncire a studiului religiei din partea catehetului atât ca fond, cât și ca metodă și îndemănare, știind a face plăcut ascultătorilor săi fragezi studiul predat. Calitatea muncii și pe acest teren lasă mult de dorit, și organele de control ne informează, cum un număr prea mare de preoți, chiar și din cei licențiați și chiar din cei mai tineri, par prea puțin pregătiți pentru misiunea lor, iar alții fără nici un zel și râvnă apostolică.

Reforma învățământului teologic devine tot mai simțită, selecționându-se numai tineri cu vocație și în un număr mai mic, dar mai bine pregătiți. Pe dealtă parte, în școalele secundare obținerea de rezultate bune cere o deplină concentrare a catehetului exclusiv asupra acestui învățământ și a pregătirii sale zilnice în mijlocul unei mici biblioteci cu toate mijloacele de învățământ la îndemână. În acest scop ar fi necesar, ca toate școalele secundare să aibă capela, bisericuța lor proprie, iar elevii să fie și în zile de sărbători enoriașii preotului catehet, ocupându-se cu ei permanent și având astfel puțința a-i cunoaște bine și ai trata individual.

Expunând zilele trecute d-lui ministru al învățământului dr. C. Angelescu această necesitate, d-sa — un probat și expert om de școală, — s'a arătat gata a face ca toate școalele secundare să aibă capelele lor. O cerere în acest sens a adunărilor

eporhiale ar contribui la norocoasa realizare a acestui gând.

Iară censurarea filmelor, a reprezentațiilor cinematografice, ca mijloace de învățământ, oprirea broșurilor apte a excitația inflamabilă a tineretului prin extravagantele cuprinsului lor și arderea scrie-

care contribuie mai mult la educația cetățenească, trebuie să revină la calea abandonată de vre-o 2 decenii, a clasicismului român, pe care astăzi prea puțini din scriitorii noștri cu talent îl mai cultivă. Oricât de mult ar accentua unii critici principali „artă pentru artă“, — totuși literatura unui

Un grup din auditoriul conferințelor Ateneului „Sf. Elefterie“ din Capitală, în fața Facultății de medicină umană.

rilor obscene, uneori pornografice, pe care autoritatea Bisericii mereu a cerut-o, atrăgându-și chiar procese din partea autorităților, pare acum a deveni o realitate în sensul de a feri cel puțin pe viitor sufletul tinerilor de pervertirile pline de venin ale unor traficanți de stupefiante sufletești, cari — fiind și străini de neam și de aspirațiile lui — n'au nimic sfânt, decât pe Mamonă, adică câștigul bănesc.

De altfel, întreaga literatură română,

popor uu poate pierde din vedere scopul ei educativ, căci tot ce se face și se scrie trebuie să aibă de scop final binele oamenilor. O literatură „decadentă“, — oricât de talentat ar fi autorul ei, — nu poate contribui decât tot la decadența cititorilor săi. Deci hrană sănătoasă și pentru suflet.

Cât privește pletora anormală a candidaților la preoție, aceasta a devenit o chestiune de pâine, umanitară, silind și arhiepiscopia noastră a organiza în trecutul

apropiat un număr destul de mare de parohii noi, în cari s'au așezat câțiva din numeroșii candidați, fără a lega mari speranțe de valoarea lor pastorală, mai ales dela seminariștii cu pregătire incompletă și tineri fără nici o experiență. Dar ceea ce se poate face, este mult prea puțin, față de numărul mare de candidați, cari se îngrămădesc mai ales în arhiepiscopia noastră.

În frământările sociale din vremurile noastre sporesc tot mai mult cererile, — nu numai dela credincioși fruntași intelectuali, ci și dela simplii țărani, — cari în instinctul lor sănătos insistă să fie îndatorați preoții a ocoli orice frământări, mai ales politice-electorale, cari din cauza activării lor mai mult sau mai puțin pătimase ar contribui la divizarea și răslețirea turmei lor. În această privință, — și până la retragerea preoților, învățătorilor, profesorilor din luptele politice, — ar fi bine să se generalizeze pilda unor fruntași politici, cari îmi spun, cum au dat preoților cam asemenea răspunsuri: „Ne bucurăm, că vă declarați aderenții programului nostru politic, dar în luptele electorale, dorim să vă mențineți la locul dela care să nu depășiți fireasca îndatorire evanghelică de-a ținea turma încheșată și în jurul sfințiilor voastre; căci reprezentați acea instituție căreia nu-i este permis a neglija nici chiar o singură oae reslătită dela turmă și care vă cere să alergați după ea și să faceți tot posibilul să se întoarcă la malca ei“. Fără o asemenea călăuză rostul părintesc al preotului se diminuează, misiunea pastorală suferă mult. Și fără conlu-

crarea frunțașilor vieții noastre politice, răul acesta nu se poate îndrepta.

Atingând acestea, rog onor. adunarea eparhială a arhiepiscopiei noastre să examineze rapoartele generale ale consiliului și prin lumina membrilor săi să contribuie la înlăturarea piedicilor, cari stau în calea unui progres și mai mulțumitor, precum peste tot, așa și pe terenul bisericesc.

Deschid sesiunea anului 1934.

*

S'a procedat apoi la facerea apelului membrilor, cari au fost în număr, și I. P. S. Patriarh a declarat adunarea deschisă.

*

Apoi au fost prezentate și împărțite rapoartele comisiunilor respective.

I. P. S. Patriarh a adus la cunoștința adunării că, spre a ajuta la educarea morală a tineretului, arhiepiscopia Bucureștilor a început editarea a două reviste pentru copii. Una „Duminica copiilor“, este hărăzită celor mici, iar a doua „Tinerimea creștină“, celor mai mari.

Ambele reviste se tipăresc, în admirabile condiții tehnice și în culori, în atelierele „Universul“, — „fără sprijinul căruia multe nu s'ar putea face“, a încheiat I. P. S. Patriarh.

Cu aceasta, ședința a fost ridicată, urmând ca membrii adunării să studieze rapoartele ce le-au fost încredințate și să prezinte referatele în ședința dela 8 Mai, (ora 9¹/₂).

Partea din membrii adunării au fost apoi reținuți la dejun de I. P. S. Patriarh.

EDUCAȚIA TINERETULUI

Memoriul I. P. S. Patriarh către guvern și șefii de partide.

In urma evenimentelor din vremea din urmă, care au învederat tot mai mult lipsurile periculoase ce le prezintă actuala educație a tineretului nostru, I. P. S. Patriarh a înaintat guvernului și șefilor de partide politice un lung și documentat memoriu, cuprinzând soluțiunile pe care le propune

exagerată cunoștințelor care îndrumază pe copii spre o viață fără orizonturi superioare.

Educației de azi îi lipsește baza cea „Frică de Dumnezeu“, care după cuvintele înțeleptului Solomon, este „începutul înțelepciunii“. In locul educației integrale, în școlile noastre se face în majoritate mai mult instrucție,

Elevele liceului de fete din Ploesti, după conferința religioasă, în pridvorul Bisericii „Sf. Impărați“.

Biserica pentru repunerea educației tineretului pe baze care să asigure ajungerea țelului ei.

Acest memoriu cuprinde în esență următoarele:

Copiii noștri cresc rău, — spune I. P. S. Patriarh. Din cauza avântului luat de științele pozitive, tehnice, etc., și a separatismului ce se încearcă mereu între elementul spiritual și cel material, postulatele spirituale, care temperează în om tendințele animalice, au fost neglijate, dându-se în general atenție

adică simpla achiziție de cunoștinți. Chiar și învățământul religios este mult mai cantitativ decât calitativ.

Măsurile de urgență necesitate ce se impun pentru remedierea răului sunt:

1. Urgentarea întocmirii programului învățământului religios în școlile primare și secundare: pentru a se putea alcătui ediții tot mai perfecționate ale manualelor didactice pentru religie.

2. Cursuri de perfecționare în metoda predării religiei pentru preoții cateheți.

3. O triere strictă a elevilor admiși la învățământul superior, astfel încât să nu mai treacă din clasă în clasă decât elemente bine înzestrate și de cari profesorii să se poată ocupa mai de aproape și individual.

4. Să se propună învățământul religios nu numai în licee, ci în toate școalele secundare de orice grad și orice fel: profesionale, comerciale, de meserii, menaj cursuri serale, etc.

Transformarea seminariilor desființate în licee confesionale ortodoxe, ar înlesni pătrunderea elementelor românești viguroase în rosturile de seamă ale culturii noastre.

5. Ducerea la biserică obligatorie a copiilor, și după putință slujbe divine speciale pentru ei, cu predici adequate.

6. Înființarea pe lângă fiecare școală secundară a unui paraclis sau capelă, care să constituie un fel de laborator spiritual pentru transformarea sufletească a elevilor, și în care atât ei cât și profesorii să poată primi sf. Impărtășire.

7. Conlucrarea familiei în opera de educație a copiilor. Fetele trebuiesc crescute spre o viață familiară model, și nu pentru îmbrățișarea carierelor independente, care le abat dela rosturile lor firești.

8. Cenzurarea cu mai mare strictețe a filmelor de cinematograf. Din comisia de cenzură să facă parte și un reprezentant al bisericii. Cinematografele trebuiesc etalizate sau comunalizate, spre a fi de folos educativ.

9. Oprirea copiilor de a frecventa cinematograful, pentru a vedea alte filme decât pe cele în legătură cu cunoștințele lor școlare, când vor trebui să meargă în grup, conduși de profesori sau pedagogi. Aceasta printrucă cinematograful în genere prematurizează conștiințele copiilor.

10. Trebuie să se stabilească un consens între autoritatea de stat și ziare, spre a nu se mai face atâtea reclame vedetelor și artiștilor de cinematograf, sau sporturilor exagerate, care fiind prezentate ca niște ocupațiuni celebre și vrednice de practicat, au efect dezastruos pentru imaginația copiilor, cum și pentru ocupațiunile lor școlare.

11. Trebuie dusă o luptă fără rezerve — o cruciadă — împotriva scrierilor pornografice și imorale, luându-se măsuri severe în această privință. De aceea e necesar ca — după cum pentru înlăturarea răufăcătorilor și

mai ales a pungașilor de buzunare, poliția face razii pentru a-i descoperi, culege și tria, tot așa trebuie procedat și cu scrierile netrebnice, care trebuiesc descoperite și înlăturate fără nicio rezervă din toate librăriile și din toate chioșcurile de ziare. Editorii trebuiesc avizați și sancționați în această privință.

12. Trebuie rezolvată definitiv problema repauzului duminical, oprindu-se în timpul serviciului divin din aceste zile, întrunirile sau conferințele de orice fel.

13. Deasemenea o chestiune importantă pentru educația tineretului și în general cea cetățenească este aceea a amestecului factorilor educativi — preoți, învățători și profesori — în frământările pătimase politice care-i abat dela rostul lor educativ. Luptele sociale, politice și parlamentare înseși trebuiesc domolite, introducându-se o destindere mai amicală între partide, în locul veșnicilor învinuiri reciproce de incorectitudini, furturi și jafuri în averea publică, uneori exagerate, care au o rea înrăurire educativă asupra cetățenilor și tineretului, îndemnându-i să râvnească toți numai după bani și îmbogățire.

14. Pregătirea clerului suferă din punctul de vedere al culturii generale. Se impune o mai intensă activitate pentru perfecționarea preoților și adecvarea lor marilor probleme sociale care frământă lumea.

15. În privința literaturii trebuie să se revină la superioritatea morală a scriitorilor noștri clasici și să nu se piardă nici o clipă din vedere scopul educativ pe care literatura îl are pentru popor și pentru societate în genere.

16. Un fenomen nou și care trebuie bine studiat este organizația tineretului în societăți cu caracter străin. Cu acest tineret credem că trebuie să ne punem în legătură spre a-l îndruma pe căi sănătoase și eventual a lupta pentru a scoate din circulație scrierile netrebnice. Pentru educarea acestui tineret, biserica întâmpină mari greutăți de personal, întrucât la centrul eparhiilor nu mai există preoți disponibili pentru asemenea misiuni.

17. O necesitate urgentă și de mare importanță pentru educația tineretului, ar fi înființarea, cu concursul ministerului instrucțiunii, a unei mari biblioteci pentru tineret: „BIBLIOTECA TINERETULUI“ care

să cuprindă cărți bune și ieftine. Cartea cea bună trebuie să inunde zilnic vitrinile librăriilor și chioșcurilor de ziare. Arhiepiscopia Bucureștilor deja editează reviste pentru educația tineretului ca: „Duminica Copiilor“ și „Tinerimea Creștină“, ilustrate în culori, cari însă trebuiesc susținute și de Stat.

18. Trebuie apoi să se trieze cu strictețe bursele acordate de Statul român studenților români care studiază în străinătate și cari azi în cea mai mare parte sunt străini, sau cu sufletul infectat de comunism, ateism, etc.

19. Să se trimită în Anglia un bărbat român expert și cu puternic spirit de observare, care să studieze temeinic instituțiile Angliei pentru educarea tineretului, spre a se găsi elementele cele mai favorabile bunei dezvoltări a acestei educații.

20. Epoca de după război, cu deseclibrul ei moral și material, fiind o consecință a zguduirilor pe cari războiul le-a produs în ființa omenească, sdruncinând nervii și tur-

burând conștiințele, este totuși trecătoare și nu trebuie să ne sperie prea mult. Ne putem reface și ajunge iarăși ce-am fost și mai mult decât am fost. Pentru aceasta însă trebuie pășit cu hotărîre la refacerea sufletelor.

In acest scop factorii conducători ai neamului trebuie, între altele să fixeze tineretului — în locul idealului unității naționale, acum împlinite, un nou ideal, cu ar fi de pildă cel al ridicării neamului în toate privințele în fruntea popoarelor ce-l înconjoară, urmând apoi ca toate instituțiile țării să stăruie mereu și cu toată răbdarea pentru îndrumarea continuă a noilor generații spre ținta acestui ideal, oferindu-i și mijloace de a se apropia mereu de ea.

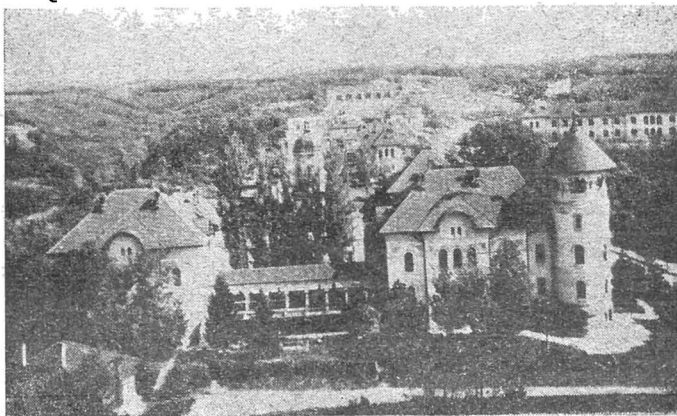
Punerea în aplicare a acestor măsuri de către autorități, cu concursul larg al tuturor instituțiilor de stat, va promova negreșit un spirit nou în creșterea și îndrumarea tineretului nostru.

CONGRESUL PEDAGOGIC RELIGIOS DELA MÂNĂSTIREA DEALUL

Preotul MIHAIL BULACU

Se împlinesc în anul acesta zece ani, de la ultimul congres al profesorilor de religie, ce s'a ținut în București. De atunci s'au ținut multe congrese, ce au avut ca obiectiv alte laturi importante, ale misiunii noastre

frumoase. Revista „Misionarul“, bibliotecile de popularizare cu caracter misionar, sunt în bună parte, rezultatul acestor reuniuni misionare ale fraților preoți, din toate ținuturile țării noastre.

Vedere generală a liceului militar „N. Filipescu“ de la Mănăstirea Dealul.

pastorale. Câteva congrese preoțești, au fost organizate numai din punct de vedere misionar. Sectele religioase au atras atențiunea preoțimii, pentru organizarea noastră pe teren defensiv religios și s'au văzut rezultate

Latureaa constructivă, prin instrucția și educația religioasă a micilor noștri creștini din școală, este tot așa de importantă și poate mai mult, ca cea misionară. Căci în știința medicală, imunizarea prin vaccinuri, este

mai eficace decât intervenția medicului după contractarea unei boli contagioase. Același fenomen, cu deosebire că este de ordin psihologic, se petrece și cu pregătirea tineretului nostru creștin. A forma și a consolida conștiința creștină ortodoxă a tineretului nostru și în special a tineretului din școala secundară, este uua din acțiunile cele mai importante ale Preotului ca pedagog creștin.

iarăși din cele mai actuale. Locul ales, la Mănăstirea Dealului, prezintă iarăși liniștea și atmosfera prielnică, unor preocupări de educație religioasă a tineretului.

Personalitatea părintelui profesor I. Mihălcescu, decanul Facultății de Teologie din București, — ca președinte al comisiunii de organizarea lucrărilor acestui congres, este cea mai bună garanție, de temeinicia pre-

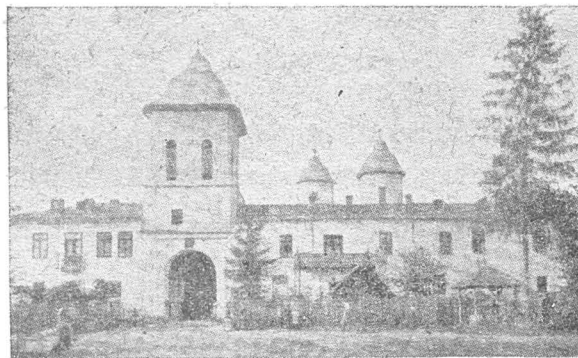
Mănăstirea Dealului.

Făcându-și această primă datorie Preotul, încă din școala primară, — își ușurează foarte mult lucrul, atunci când i-se cere intervenția ca misionar între enoriașii săi.

Iată de ce, trebuie să ne bucurăm, când inițiativa câtorva preoți profesori de religie, de a se ține un congres pedagogic religios în anul acesta, a găsit o largă înțelegere din partea I. P. S. Patriarh, care a sprijinit organizarea acestui congres și prezidarea lucrărilor ce se vor desfășura. Problemele alese, pentru a fi dezvoltate și discutate sunt

gătirii lucrărilor. Deasemenea înlesnirile de găzduirea congresiștilor, din partea comandamentului liceului militar, într'o instituție de elită a coroanei regale, — asigură și sub acest raport, participarea unui număr cât mai mare de congresiști.

În aceste nădejdi întemeiate, așteptăm deschiderea congresului pedagogic religios de la locul, căruia îi dorim să răspundă cu succes problemelor de actualitate, în formarea creștină ortodoxă a tineretului nostru românesc.

Mănăstirea Viforâta.

PROCESIUNEA RELIGIOASĂ A REINHUMĂRII OSEMINTELOR LUI BRÂNCOVEANU

Comemorarea a 220 de ani dela moartea marelui domnitor.

Capitala a fost martora unei pioase și mărețe ceremonii, cum de multă vreme nu s'a văzut.

Suveranul, guvernul țării, ierarhii și clerul în frunte cu I. P. S. S. Dr. Miron Cristea, Patriarhul României, au participat la solemnitatea reînhumării osemintelor marelui voevod martir Constantin Basarab Brâncoveanu.

Tot odată, împlinindu-se, în vara aceasta, și 220 de ani dela mișeasca ucidere a domnitorului și a familiei sale, la Țarigrad, s'a făcut și această comemorare.

Solemnitățile s'au făcut cu un fast deosebit, luând parte la ele mii de credincioși.

Orașul a fost pavoazat de sărbătoare, iar străzile pe unde impunătorul cortegiu a parcurs drumul dela Patriarhie la biserica sf. Gheorghe-Nou, unde au fost depuse osemintele, erau înțesate de un public înduioșat de suferințele și mucenicia voevodului, care și-a iubit legea mai presus de vieță.

La trecerea cortegiului, credincioșii își făceau, smeriți, cruce și mulți îngenunchiau cu lacrimile în ochi.

Au făcut o deosebită impresie clerul în frumoase odăjdii și numeroasele delegații de călugări și călugărițe sosite dela multe mănăstiri din țară spre a lua parte la procesiune.

În timpul trecerii cortegiului pe străzi, clopotele tuturor bisericilor din Capitală au dat veste credincioșilor, cu dangătele lor, de săvârșirea pioasei ceremonii a transportării osemintelor marelui și bunului voevod creștin, Constantin Basarab Brâncoveanu, spre locul de veșnică odihnă.

Cum s'a desfășurat solemnitatea.

Era la Patriarhie sicriul în care au fost puse osemintele voevodului, exhumat de Comisiunea Monumentelor Istorice.

Sicriul e minunat sculptat în lemn de stejjar și poartă, pe capac, stema brâncovenească, săpată măestrit de sculptorul Anghel Dima, după o stampilă păstrată de principele Brâncoveanu. Pe marginile laterale și în fața capacului sunt sculptați serafimi; pe toate laturile sicriul poartă sculpturi de crisanteme, în stil brâncovenesc, vulturi în cioc cu crucea pe care stă coroana domnească și doi călăreți.

La Patriarhie osemintele domnitorului au fost așezate cu sicriul în paraclis, unde s'a slujit seara privighere; apoi dimineața liturgie, precedată toată noaptea de evanghelești citiri.

De dimineață, către ora 9, au început să sosească, înșiruindu-se în piața Bibescu-Vodă: călugări și călugărițe, starețe și stareți de pe la mănăstirile din arhiepiscopia Bucureștilor, cu camilavce și culioane, preoți, protoerei, revisori eclesiastici din eparhie, seminarul monahal dela Cernica, preoți și cântăreți din Capitală. Public imens staționa pe trotuare pe tot parcursul dela patriarhie până la biserica „Sf. Gheorghe-Nou“.

Pe la ora 8 jumătate o ploaie foarte bine venită a răcorit atmosfera, curățind și tot praful de pe străzi.

I. P. Sf. Patriarh — văzând ploaia și cerul întreg cernit — făcuse dispoziții ca să facă slujba în sala mare a palatului; dar — ca prin minune, ploaia a încetat tocmai la timp, urmând soare, cald, până după ce s'a terminat totul, ca după ameazi să continue o ploie mare, care a săturat hotarul de apa dorită.

Servicii religioase la biserică.

La biserica lui Brâncoveanu s'a făcut slujba sărbătorii sfinților împărați Constantin și Elena. Cordoane de militari și polițiști opreau pătrunderea în biserică a masselor. La celelalte biserici din Capitală slujbele au fost terminate la ora 9, așa ca preoții să poată fi în piața Bibescu-Vodă de cu vreme, spre a se încolona în cortegiu.

Ceremonia dela Patriarhie. — Asistența.

La ora 10 jumătate a sosit în curtea Patriarhiei M. S. Regele Carol II, însoțit de A. S. R. Principele Nicolae și Măria Sa Marele Voevod Mihai.

Guvernul țării era reprezentat prin d-nii: prim-ministru Gh. Tătărăscu, dr. C. Angelescu, ministru de instrucție, culte și arte; Incuț, ministru de interne; Franasovici, ministru de comunicații; N. Teodorescu, ministru de industrie și comerț; Alex. Popescu-Necșești, subsecretar de stat la culte și arte; Mitiță Constantinescu, subsecretar la finanțe; Negură, la do-

menii; Budurăscu, subsecretar de stat la președinția consiliului de miniștri.

Reprezentanți ai familiei Brâncoveanu erau d-nii Const. Brâncoveanu, George Bibescu, d-na Alexandrina Cantacuzino, d-na și d. Argetoianu, general Berindey, familia col. Ștefănescu-Krețulescu, Fălcoianu, Slătineanu, etc.

Din partea armatei erau d-nii generali Uică, ministrul apărării naționale; Condeescu, Ștefănescu-Amza, Samsonovici, Gorski, Mihail Ionescu, Papazoglu, Negreanu. Mai erau prezenți d-nii Al. Donescu, primarul general al municipiului București, I. Pitulescu, directorul general al poștelor, d. Zografii, din partea coloniei albaneze, etc.

Serviciul religios.

S'a slujit parastas pentru pomenirea și odihna sufletului celui răposat, în curtea Patriarhiei, de I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, în sobor cu mitropolii, episcopii și arhieriei țării: II. PP. SS. LL. Pimen al Moldovei, Nectarie al Bucovinei și Gurie al Basarabiei; PP. SS. LL. Vartolomei al Râmnicului, Lucian al Romanului, Grigore dela Arad, Nichita-Argeș, Veniamin vicarul Hușilor, Ilarion, vicarul Romanului, Vasile arhieriu Sibiu, Dionisie al Ismailului, Cosma al Dunării-de-Jos, Gherontie al Tomisului, Ghenadie al Buzăului, Nifon Criveanu al Hușilor, arhieriei Tit. Târgovișteanul, Platon Ploeșteanu, etc.

Răspunsurile au fost date de corul Patriarhiei, sub conducerea d-lui prof. Oancea. Ca omagiu din partea Ardealului, unde are atâtea ctitorii, I. P. Sf. Patriarh a dispus să se cânte cântările dela parastas și prohod ardelenesti.

După cetirea rugăciunii pentru morți, I. P. S. Patriarh a rostit următoarea cuvântare:

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron Cristea

Majestate, iubiți credincioși!

„Comisiunea monumentelor istorice“ — prin unanimitate hotărâre a distinsilor ei membri și valoroși istorici — constată cu deplină competență pe baza exhumărilor făcute în biserica Sf. Gheorghe-Nou din Capitală, că — sub lespede de piatră, decorată cu stema domnească a Țării — în adevăr s'au aflat osemintele marelui Voivod și Ctitor al acelei biserici, Constantin Vodă Brâncoveanu, aduse la 1720 pe ascuns de iubitoarea sa soție, Marica Doamna, din insula Halki și așezate sub vestita candelă cu inscripția, care indică acest — multă vreme necunoscut — fapt.

Cuvântarea Episcopului Ilarion dela Argeș, la înmormântarea ultimului urmaș de viță bărbătească, a lui Grigore Brâncoveanu Banul, (1832-IV-28) întărește întocmai acest adevăr.

Alături de întreaga țară, se bucură mult — mai ales fiii bisericii noastre — de revenirea în pământul țării a acestor scumpe oseminte ale aceluia vrednic Voivod, care a intrupat în cel mai înalt grad rare calități domnești, cetățenești, creștinești, familiare și de om, manifestate într-o armonie exemplară. Cumpătat și sobru, gospodar de model, cruțător și darnic, milos și blând, soț de model și tată iubitor.

În modestia sa n'a râvnit „Domnia“, ci a primit alegerea după puternice stăruinți. Odată „Domn“, a fost foarte conștiincios, înțelept și muncitor, cu adâncă iubire de țară și de poporul său și plin de demnitate în fața străinilor.

Iar adâncă sa credință de creștin este neîntrecută și rară. Nu numai întreaga sa țară, ci întreg pământul românesc, așa cum e astăzi încheșat, este plin de biserici și mănăstiri, zidite, restaurate, princiari înzestrate și ajutate de el. Dela Tismana, la Alba-Iulia, la Ocna Sibiului, Făgăraș, Sâmbăta-de-Jos, Brașov, peste toată Oltenia și Muntenia și până la Ismail, — pretutindenea se pomenește până astăzi cu evlavie și respect scumpul său nume de mare ctitor și pios credincios. Ctitoria sa principală — Mănăstirea Hurezul — are și astăzi cea mai splendidă clădire a țării, cea mai artistică arhitectură și pictură de pe pământul românesc. Restaurarea ei este o primă datorite, pe cât de bisericască pe atât de națională.

Ctitoriile lui, palatele lui, candelile, obiectele sacre și bisericesti din timpul lui, vor forma pururea modele de artă națională și bisericască, proprie și originală, asimilată gustului estetic al pământului, vrednice de reînviat și de menținut.

Dar sufletul său larg de bun creștin a cuprins și interesele creștinești în afară de pământul românesc. Sfântul Munte Atos, Galata-Constantinopol, insulele grecești, mănăstirile din Grecia, Bulgaria, Serbia până și Siria, țara Arnăuților, Iveria și peste tot întreg răsăritul, au simțit în atâtea rânduri bogata sa mână ocrotitoare și căldura inimei sale miloase și creștinești.

Atâtea cărți rituale și de cultură n'au apărut niciodată ca în timpul lui, în tiparnițele dela Znagov, Târgoviște, București și Râmnicul-Vâlci, înființate de el sau cu ajutorul lui. În vremea lui s'au tipărit cărțile bisericesti în limba

română (Biblia, Psaltiria, Evanghelia, Molitfelnic, Octoih, Liturghier, Ceaslov), ceea ce în măsura cea mai mare a contribuit la unitatea limbii, la formarea sufletului unitar român, și astfel la formularea firească a aspirațiilor spre unitatea națională a neamului întreg. Unde această unitate a văzut-o periclitată, a sărit în ajutorul neamului și al credinței cu cărți, biserici, mânăstiri, bani, moșii, cum a făcut în Ardeal, pe timpul mișcărilor papistașe, la Brașov, la Făgăraș, Sâmbăta, etc. Și e foarte caracteristic, că armata României vechi, însufletită de idealul strămoșilor, a pornit în războiul pentru întregirea neamului în 1916 tocmai în ziua crudei sale omorîri — la Sfânta Maria-mare — 15 August. El trebuie deci considerat și ca un adevarat ctitor al întregirii neamului.

Asemenea a contribuit la întărirea generală a credinței ortodoxe și tipărind cărți arabe la Znagov pentru patriarhia din Anatolia (Liturghier, Ceaslov), făcând apoi o tipografie la Alep, chiar și la Tiflis în Iveria (Evanghelia, Liturghier) patria mitropolitului său Antim.

Astfel cu drept cuvânt putem afirma despre el: „De când este neamul românesc pe lume, n'a fost Domnitor român mai vrednic de pomenire în slujbele bisericii și în conștiința poporului nostru, decât Constantin Vodă Brâncoveanu“. Iară un ales biograf al său cu drept cuvânt adaugă, „că Vodă Constantin Brâncoveanu și-a câștigat slavă nemuritoare și a fost socotit pe vremea lui apărătorul întregii lumi creștine din răsărit“.

Dar și măreția faptelor și vieții de bun Român și rar creștin a lui Constantin Brâncoveanu n'a putut întuneca puternica noastră patimă etnică, pe care poetul Mureșanu atât de bine a numit-o „a pismeii răutate și oarba neînținare“. Boeri rivali, chiar rude, au pornit intrigi, denunțări la Constantinopol, că „s'a dat pe partea Nemților și Muscalilor, ca să scape de Turci; de aceea și-a câștigat bunuri în Ardeal“, deși acelea erau moștenite. Rezultatul e cunoscut.

A fost prins și dus chiar în Vinerea Patimilor la Constantinopol și închis cu feciorii și ginerele său Enache Văcărescu în temnița celor „7 turnuri“. Trei luni și jumătate l-au strâns în cătușe de fier, l-au tăiat la cap și brațe, l-au ars pe piept cu clește înroșit în foc. Și — când s'au convins de tăria neînfrântă a caracterului său de creștin și Român — l-au condamnat la moarte pe el, pe feciorii săi și ginerele său Enache Văcărescu.

Plenipotențiarul venețian de atunci la Constantinopol, Andrea Memmo, descrie în raportul său către Dogele Veneției cu amănunte această execuție. Expunerea unui istoric Român, a preotului N. Popescu, cuprinde cam aceleași date:

În ziua de Sfântă Maria-Mare, 15 August 1714, au fost aduși nevinovații condamnați, pe malul Bosforului, la locul de execuție în fața trufașului Sultan Ahmed, înconjurat de curtea sa. Erau înferecați în lanțuri, cu capul gol, desculți și în cămăși. Sultanul trufaș cetește sentința:

„Ghiaur Brâncovene! Ești pedepsit la moarte cu toți feciorii tăi; dar te iert, dacă spui unde ți-e averea, și dacă te lași de legea ta și treci în legea turcească“.

Când auziră aceste grozave vorbe, Doamna Maria și cu copiii cei mici începură să plângă cu amar; dar Vodă Brâncoveanu răspunse cu hotărîre: „Împărate! Averea mea câtă a fost, tu ai luat-o. Iar de legea mea creștinească nu mă las. În ea m'am născut și am trăit, în ea vreau să mor. Pământul țării mele l-am umplut cu biserici creștinești, și acum la bătrânețe să mă închin în geamiile voastre turcești? Nu, împărate! Moșia mi-am apărut, credința mi-am păzit; în credința mea vreau să închiz ochii, eu și feciorii mei. Dumnezeu să plătească fiecăruia după faptele lui“.

Apoi vorbi Vodă Brâncoveanu copiilor săi așa:

„Fiilor, fiți cu curaj! Am pierdut tot ce aveam pe lumea asta pământească. Nu ne-au mai rămas decât sufletele; să nu le pierdem și pe ele; ci să le ducem curate în fața Mântuitorului nostru Iisus Hristos; să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru“.

Când auzi aceste vorbe, păgânul de împărat porunci să taie întâi băieții, ca să fie chinul tatălui lor și mai mare. Întâi luară pe mândrul Constantin, feciorul cel mare, și îl urcară sus pe scaunul de tăiere. Tânărul se închină de trei ori cu credință și puse liniștit capul pe tăietor. Sabia călăului îi reteză gâtul, iar Vodă Brâncoveanu suspină: „Doamne fie voia ta“.

A urmat decapitarea lui Ștefan, apoi Radu.

Iar când veni rândul lui Mateiaș, fiul cel mai mic, acesta începu să plângă și se ascunse la sânul mamei sale, cu rugămintea să treacă la Turci, ca să se salveze. Atunci Brâncoveanu îi porunci să urmeze — ca creștin — pe frații săi; și copilul puse liniștit gâtul sub sabia călăului. Urmă ginerele Enache. Apoi Vodă Constantin,

liniștit și cu cuvintele „Doamne, fie voia Ta“, puse gâtul pe tăietor. Securea cade. Dar capul lui Constantin nu se desface ușor de trupul chinuit. Chiar poporul turc începu să murmure și se răsvrăți împotriva barbarului Stăpân.

Astfel „a murit creștin

Brâncoveanu Constantin“

cu toți feciorii săi, dând o pildă de tărie în credința creștinească a sa, a neamului și a țării sale, cum rar se află chiar în bogatul martirologiu al întregii creștinătăți.

Iată de ce osemintele din acest sicriu sunt cea mai scumpă comoară a sufletului țării, a neamului românesc și a bisericii noastre ortodoxe. Pilda iubirii și alipirii sale de biserică noastră, de credința ei, va rămânea pururea trează în sufletul tuturor bunilor creștini. Nu există un preț mai mare, decât vieța atâtor generații de Români, cari s'au jertfit pen'ru salvarea Crucii, a credinței strămoșești și a comorilor sufletului românesc și mai ales decât vieța acestui nemuritor voivod și a feciorilor săi. Iată marea lor valoare în vieța poporului, având misiunea a fi mereu o hrană sufletească de neprețuit.

Ne închinăm deci cu evlavie și ne vom închina vecinic în fața osemintelor lui, se acum stau în fața noastră. Și vom urma în veci îndemnul sufletului său, care în aceste clipe zburând deasupra noastră — ne conjură pe toți — tineri și bătrâni, bărbați și femei, boeri și țărani și toate generațiile viitoare, — zicându-ne: „Să știți c'a murit creștin Brâncoveanu Constantin“.

„Deci — și pentru sângele muceniciei mele și a scumpilor mei copii — doresc ca românească și creștinească să rămână pe veci această țară și poporul ei, sub un rege bun român, bun creștin și credincios fiu al Bisericii strămoșești, acum și pururea și în vecii vecilor, amin“.

După săvârșirea parastasului, M. S. Regele, A. S. R. Principele Nicolae și Marele Voevod Mihai s'au întors la palatul regal.

Formarea cortegiului.

Din curtea Patriarhiei s'a format apoi un impunător cortegiu, deschis de d. prefect al poliției Capitalei, colonel Gabriel Marinescu, după care urmau: crucea patriarhală; patru cântăreți ai Patriarhiei; cântăreții purtători de prapuri; călugărițele, starițele; seminarul monahal dela Cernica și directorul său; călugării; stareții; protopopii, preoții din Capitală și din provincie;

consilierii Consiliului central și ai arhiepiscopiei Bucureștiului; corul patriarhiei; arhieriei; episcopii și mitropoliții; Patriarhul încadrat de arhimandriții mitropoliei Bucureștilor; corul arhimandriții mitropoliei Bucureștilor; diaconii cu cădelnițele; scriul înconjurat de călugării care-l duceau și de cei cu ripide; familia Brâncoveanu; membrii guvernului și reprezentanții înaltelor autorități civile și militare.

Parcurea străzilor.

În momentul pornirii cortegiului salve de tunuri au fost trase din Dealul Spirei.

Pe alea Mitropoliei cortegiul a fost urmat de elevii seminariilor Central și Nifon, Mitropolitul și de elevele școlii soc. femeilor ortodoxe române, din Capitală, cari au cântat imnuri religioase funebre.

Deasemeni, elevi dela toate școalele erau înșiruiți pe străzi.

Au fost străbătute, în sunetul clopotelor tuturor bisericilor bucureștene, cu dominanta celui al Patriarhiei — străzile: alea Mitropoliei, piața Bibescu-Vodă, bulevardul Maria, splaiurile Independenței și Justiției, piața Senatului, calea Victoriei, bulevardele Elisabeta și Academiei, prin piața Universității, bulevardul Colței, str. Sf. Gheorghe-Nou, până la biserică.

Dela biserică Zlătari se transmitea prin radio slujba și parcursul cortegiului.

Pe drum s'au făcut două stări cu Ectenii și cântări, în fața așezămintelor Brâncovenesti și în fața Universității.

La biserică Sf. Gheorghe-Nou.

La ora 12 jumătate, cortegiul a ajuns în curtea bisericii Sf. Gheorghe-Nou. Biserica era frumos decorată, în față cu draperii de purpură — coloarea domnească, — iar în interior cu covoare românești, aranjate după indicațiile d-lui arhitect Bolomei dela primăria Capitalei. Deasupra mormântului săpat în dreapta naosului se ridicase un baldachin tot de pânză purpurie. La intrarea în curtea bisericii ardeau mirodenii în două mari chiupuri.

În biserică au intrat numai înalții prelați, protoereii, membrii guvernului, ofițerii superiori, membrii familiei și purătorii sicriului.

Restul persoanelor din cortegiu a fost înșiruit în jurul fântâniei fășnitoare din fața bisericii.

Corul bisericii, sub conducerea d-lui Ștefan Mureșanu cânta „Sfinte Dumnezeule“.

Înaintarea cortegiului și întreaga desfășurare a alaiului erau transmise prin radio din biserica Sf. Gheorghe-Nou.

Alaiul a fost întâmpinat, la mormântul voevodului de preotul Const. Popescu, parohul bisericii, cu epitropii și cântăreții.

I. P. S. Pimen, mitropolitul Moldovei, a cetit ultima rugăciune de înmormântare, pomenind următoarele nume:

Constantin Vodă Brâncoveanu, cu soția sa Maria; fiii lor: Constantin, Ștefan, Radu și Mateiaș și fiucele lor: Stanca, Maria, Ilinca, Safta, Ancuța, Bălașa, Smaragda și Enache.

S'a cântat apoi, de soborul arhierilor și protopopilor, „Veșnica pomenire“.

I. P. S. Patriarh, cu mitropoliții, episcopii, cari au făcut pe jos lungul drum, și membrii familiei săltau sicriul cu mâna dreaptă. Corul bisericii a mai cântat de două ori „Veșnica pomenire“, după care sicriul de stejar, pe al cărui capac stă scris: „*Aci odihnesc osemintele martirului Brâncoveanu Constantin Basarab Voievod † 1714 † 1934 †*“, a fost coborât în mormânt de arhimandriți și stareți de mânăstiri.

D-l ministru de instrucție culte și arte, dr. C. Angelescu, a stat, apoi, câteva minute de vorbă cu I. P. S. Patriarh, care a dat lămuriri și constatat necesitatea urgentă a reparării și a interiorului acestei biserici.

Cronicar

LA DEALU — LA MÂNĂSTIRE.

În zilele de 19, 20 și 21 Iunie a. c., se ține Congresul profesorilor de religie la Dealu, la Mânăstire.

Nicăeri nu se putea găsi un loc mai potrivit, nicăeri nu putea fi un loc mai prielnic de trezire sufletească, căci nicăeri nu se găsesc mai strâns unite, cele trei pârgii ale neamului: Biserica, școala și armata.

Ctitoria lui Radu-cel-Mare este o frântură din trecutul nostru sbuciumat, este adăpostul de veșnică odihnă a moaștelor neamului. Căci aci, în cripta dela Dealu, dorm somn de veci, Vladislav Voievod, Radu-cel-Mare, Vlad Voievod, Jupânița Caplea — sora Radului, Pătrașcu Voievod, Mihail Moghilă Voievod, precum și feciorul mezin al „Teofaniei monahia“, neastâmpăratul și vijeliosul Mihaiu, care și-a purtat vâlcuțul mai mult cu securea în mână.

Și ctitoria aceasta voevodală încadrată azi de „Cuibul șoimilor, garda de onoare a criptei din Dealu, este locul de reculegere și înălțare spre cele sfinte, precum și spre desvoltarea virtuților cetățenești și a iubirii desăvârșite de patrie.

Căci, „în acest cuib de șoimi, adumbrat de zidurile sfântului locaș întemeiat de cucernicia Radului Vodă și împresurat de eroicile amintiri ale Viteazului Voievod, însufletească-se pentru vitejie, generații de voinici, de lei paralei, ca cei din povești crescuți aci în frica lui Dumnezeu,

dar numai a lui Dumnezeu“, iată temelia fundației dela Dealu a Marelui Filipescu.

Iar școala dela Dealu, școala de gardă și proprietate a Majestății sale Carol II-lea, strânsa comuniune sufletească între profesori, ofițeri și școlari, amestecul neconținut al ofițerilor și profesorilor cu elevii la lecții, la exerciții, la masă; buna camaraderie ce strânge într'un mănunchiu pe educatorii civili și militari, dă nota caracteristică, secretul acelei distincții sufletești ce caracterizează seriile de absolvenți ai școlii.

Așa se și explică faima acestui așezământ, care a depășit fruntariile țării, Românii americani trimițându-și feciorii, peste mări și țări, să vină aici, să învețe și să simtă românește...

I. P. S. Patriarh, dând Înalta aprobare și binevoind a admite Înalta prezidare a acestui Congres, a dat posibilitate participanților să cunoască o școală românească, școala dela Dealu, care-i institutul de elită al neamului.

Iar problemele învățământului religios și ale educației morale, care se vor desbate la acest Congres, sunt probleme de viață nu numai pentru școală, dar chiar pentru neamul nostru, mai ales în vremurile actuale.

De aci, dela Dealu, un apel călduros se adresează P. C. profesori de religie de a participa cât mai mulți, contribuind cât mai mult la reușita Congresului.

Pr. Dr. C. NIȚESCU

SPOVEDANIA UNUI SUFLET REVENIT LA ORTODOXISM.

CUM AM CĂZUT. — Ziua blestemată pentru mine a fost 17 Martie 1926. Văzduhul mirosea a primăvară, iar eu îmi rosteam lucrurile prin ogradă, nerăbdător să pornesc sfânta muncă a plugăriei, plin de nădejdea pe care o revarsă în lume primele raze de soare primăvăratec. Pela vremea prânzului, la poarta mea se oprește un călător; mă apropii de el și străinul cuviincios îmi dă bună ziua și mă întreabă de sănătate.

Răspunzându-i că din mila lui Dumnezeu casa îmi este bine, călătorul mă întreabă: „Dar cu Domnul Iisus cum stai, ești împăcat cu El, trăești după voia Lui? În fața acestei neașteptate întrebări eu poftesc pe călător în casă și până să stăm la masa prânzului, omul, care avea sub braț o tolbă cu cărți, începu să-mi cetească dintr'o cărțuie cu marginea roșie o mulțime de lucruri, cari de cari mai plăcute, mai frumoase, mai atrăgătoare.

Copilul meu cel mijlociu, Vasile, ne cheamă la masă; roată împrejurul mesei, când ai mei toți s'au închinat, călătorul misterios a pus capul în jos, iar la ridicarea dela masă, străinul iarăș, nu s'a închinat. Atunci, cu sfială am întrebat pe oaspetele meu de ce lege este? Iar el mi-a răspuns că e creștin adevărat, că e mântuit, că trăește după Evanghelie și nu mai greșește nimic chiar dacă ar vrea. Mi-a spus că toți cari au primit pe Domnul și trăesc după voia Lui nu mai pot păcătui nimic, chiar de ar vrea, fiindcă Domnul i-a ales. Observându-mi nedumerirea, omul a început să-mi înșire mai multe, cetindu-mi și din cartea pe care o ținea mereu în mână. Și tot așa mi-a cetit pe alese și mi-a spus multe și vorbea cu așa vorbă dulce și cu atâta milă încât eu îmi ziceam că om așa drept și credincios n'o mai fi pe lume.

Spre seară călătorul meu a plecat, mi-a lăsat și mie câteva cărțicele, mi-a arătat ce anume să cetesc mai cu râvnă și m'a încredințat că dacă pun la inimă tot ce mi-a spus el, va veni o zi când și eu voi putea spune că sunt un copilăș al lui Hristos, iar la despărțire mi-a zis hotărît și privindu-mă drept în ochi: „Cât timp te îndeletnicești cu cetitul cărților ce ți-am dat, e bine să nu mai mergi la biserică și de preot să te ferești“.

În primăvara aceea, până la Moși, omul acela a mai venit de trei ori pela mine. Ce mi-a făcut, cum m'a încântat n'aș putea să spun, știu numai

că de atunci și până în toamna trecută (1932), eu pragul bisericii nu l-am călcat, eu cu sfântul Trup și Sânge al Domnului nu m'am mai împărtășit și nici mormintele morților mei nu le-am mai îngrijit. Și dacă în acest înfricoșetor păcat aș fi căzut numai eu, blestemul n'ar fi fost așa de groaznic, dar după mine am târît soția și doi copilași, cei mai mici, cei mai nevinovați și păcatul acesta îl simt cum mă urmărește neîncetat.

Despre purtarea mea în acest răstimp, voi istorisi în această foaie, — cu ajutorul lui Dumnezeu — treptat cu timpul. Un glas lăuntric neconținut mă îndeamnă să fac în fața lumii această mărturisire și pentru răspândirea acestei mărturisiri, îmi voi vinde și cămașa după mine. Păcatul lepădării de credință îl simt că mă urmărește întocmai ca o umbră de care nu te poți despărți.

De rândul acesta îți mărturisesc, cetitorule, că în tot timpul cât am stat deslipit dela sânul Bisericii lui Hristos, — eu mă simțeam ca într'un fel de beție nesfârșită. Întrebat și neîntrebat, eu spuneam oricui vrea să mă asculte, că sunt om mântuit, iertat de orice păcat, predat lui Hristos și mai ales, spuneam fără rușine că nu mai păcătuiesc în niciun chip, chiar dacă aș vrea să fac o greșală cât de mică, spuneam cu un cuvânt că eu sunt un om bun, un copilăș al lui Hristos.

Cum îmi ameteșe satana mintea, cum îmi împăienjenise privirile, eu nici acum nu-mi pot da bine seama. Ceea ce știu însă bine e că mă laudam neîncetat cu starea mea și ca să cunoască lumea bine că eu sunt un om nou, nici corpul nu mi-l mai îngrijeam și îmbrăcămintea mi-o potriveam așa ca să cunoască oricine că eu sunt alt om, un om nou. Astăzi, eu singur mă cutremur de fățarnicia în care îmi plăcea să mă port, deși cu gura, spuneam tuturor că eu trăesc după Evanghelie și nu cred decât ce spune într'însa.

ASTĂZI? — Astăzi mă mărturisesc vouă, tuturor, cari veți ceti aceste rânduri: am mințit, am păcătuie groaznic, m'am bălăcit în cel mai înfiorător păcat, fiindcă am mințit pe Dumnezeu când am zis că eu numai greșesc și că trăesc după Evanghelie.

Simplu de tot. Cetind Noul Testament. Cu mine s'a împlinit vorba bătrânească: „cui pe

cui se scoate“. După obiceiul învățat dela înșelătorul meu, în timpul rătăcirii mele, ceteam în Noul Testament mai ales locurile subliniate cu roșu de cel ce îmi dădea cărți. Citeam mai ales unde era vorba de jertfa lui Iisus pentru noi, cum ar fi în I Ioan 17. Imi băgase mie în cap amăgitorul meu, că dacă am crezut în Domnul, raiul îmi stă deschis și nu mai pot greși. Și stăpânit de gândul acesta, că un creștin adevărat nu mai poate greși, am luat într'o bună zi Noul Testament în mână cu hotărîrea să-l cetesc la rând, foaie cu foaie.

Cetind, ajung la rugăciunea „Tatăl nostru“, pe care de când ziceam că sunt creștin adevărat n'o mai zisesem, așa cum pomenisem din părinți. Cu lacrimi în ochi am cetit de mai multe ori această dulce rugăciune, pe care Domnul Hristos o recomandă credincioșilor săi (Mat. 6,9—13). Cetind cuvintele: „și ne iartă nouă greșelile noastre“, o putere nevăzută mi-a pironit mintea asupra acestor cuvinte și mi-am zis: oare de ce să cerem noi credincioșii, iertare de greșale odată ce am fost mântuiți și când chiar de am vrea nu mai putem păcătui? Rugăciunea „Tatăl nostru“, a fost recomandată de Domnul Hristos credincioșilor săi, celor care-L primiseră pe El și deci pe ei, pe credincioșii Săi îi învață să-și ceară iertare de păcate. Se poate ceva mai limpede? Ar putea cineva cere iertare pentru o greșală pe care n'o poate săvârși? Acum mi-am dat eu seama de ce în adunările fraților rătăciți niciodată nu se aude cântând rugăciunea „Tatăl nostru“. În clipa în care judecata aceasta a scânteiat în capul meu, am simțit cum mi se lua de pe față perdeaua care șapte ani mă ținuse despărțit de învățatura adevărată.

Cetind mai departe găesc: „Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta“, (Mat. 18,15), și iarăși mi-am zis: cum să păcătuiască fratele meu, când și el e creștin adevărat, ca și mine? Să cred pe amăgitorul meu, care mi-a spus că creș-

tinul adevărat, nu poate greși, sau să cred pe însuși Domnul Hristos?

Mai departe Sf. Evanghelie zice: „Atunci Petru s'a apropiat de El și I-a zis: „Doamne de câte ori să iert pe fratele meu, când va păcătui împotriva mea? Până la șapte ori? Iisus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte“ (Mat. 18,21-22). Din răspunsul categoric al Domnului Hristos, poate să înțeleagă oricine că un creștin adevărat (de pildă cel pe care Petru îl numește frate) nu numai că poate greși, dar poate greși chiar de șaptezeci de ori câte șapte. Poate fi ceva mai clar? Sfânta Evanghelie ne spune cuvintele Domnului adresate sfinților apostoli: „Celor ce veți ierta păcatele, vor fi iertate, și celor ce le veți ținea vor fi ținute“, (Ioan 20,23). Cată să ne întrebăm: față de cine avea să întrebuițeze sf. apostoli acest dar al iertării păcatelor? Cine vine la apostol să ceară iertare de păcate? Creștinul sau necreștinul? Mintea sănătoasă ne spune că creștinul.

Tot în Sf. Evanghelie cetim: „Dacă zicem că n'avem păcat ne înșelăm singuri și adevărul nu e în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. Dacă zicem că n'am păcătuit Il facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi (I Ioan 1,8—10), Cuvintele acestea sunt adresate către creștini și eu mă întreb acum: poate fi creștin adevărat, sau om cu mintea sănătoasă să tăgăduiască adevărul acestor cuvinte? „Toți greșim în multe feluri“, (Ioan 3,2). E limpede?

Sf. Evanghelie ne încredințează că creștinul adevărat se poate rătăci: „Fraților, dacă s'a rătăcit vreunul din voi dela adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos dela rătăcirea căii lui, va mântui un suflet dela moarte și va acoperi o sumedenie de păcate“ (Iacov 5,19-20). Tocmai acesta e păcatul în care căzusem eu, abătându-mă dela adevăr.

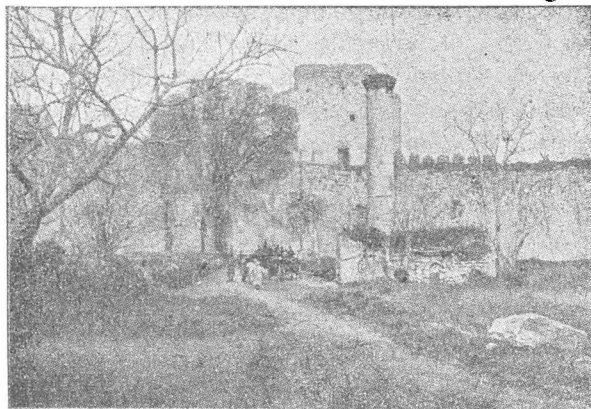
MISIONAR

TRAGEDIA BRÂNCOVENILOR

Anul acesta se împlinesc 220 ani, de când domnitorul Const. Brâncoveanu, fiii și girerele său, au fost uciși la Constantinopol, din ordinul Sultanului.

Brâncoveanu, cum a sosit în Țarigrad, a fost închis cu întreaga familie în pușcăria dela 7

Piața închisorii 7 turnuri unde a fost decapitat Brâncoveanu.

Turnuri sau *Edeculă*, cea mai groaznică închisoare, unde apa curgea din pereți, iar pe jos era noroi.

În ziua de 15 August 1714 Brâncoveanu cu fiii și ginerele său, au fost uciși.

Iată cum descrie plenipotențiarul venețian, *Andrea Memmo*, scena execuției familiei lui Brâncoveanu, la care asistasă, în scrisoarea adresată dogelui:

Excelență,

„Duminică 15 August de dimineață, s'a tăiat capul bătrânului principe al Valahiei, tuturor fiilor lui și unui boier care-i era vistier. Iată cum s'a făcut: Încă de dimineață Sultanul *Ahmet* se puse într'un caic împărătesc și veni la seraiul zis foisorul *Ialikiosc* pe canalul Mării Negre în fața căruia era o mică piață, unde a adus pe Brâncoveanu Voevod, pe cei patru băieți ai lui și pe vistierul *Văcărescu*, i-au pus în genunchi unul lângă altul la oarecare depărtare, un găde le-au scos căciulile din cap și Sultanul întâi i-au muștrat făcându-i *haini*. Apoi le dateră voie a face o scurtă rugăciune. Înainte de a se ridica securea asupra capului lor, fură întrebați de voesc să se facă Turci și atunci vor fi iertați; glasul cel înăbușit de credință al bătrânului Brâncoveanu răsună, și zise, spaimântat de această insultă: „*Fiii mei! Iată, toate avuțiile și orice am avut, am pierdut; să nu ne pierdem încă sufletele! Stați tare și bărbătește dragii mei, și nu băgați seamă de moarte; pri-*

viți la Hristos mântuitorul nostru, câte au răbdat pentru noi, și cu ce moarte de ocară a murit; credeți tare întru aceste, și nu vă mișcați nici vă clătiți din credința cea pravoslavnică pentru viața și lumea aceasta“. La aceste cuvinte *Achmet* se făcu ca un leu turbat și porunci să li se taie capetele.

Gâdele cel înfiorător ridică securea și capul marelui vistier *Enache Văcărescu* se rostogoli pe pământ. Apoi se începu cu uciderea copiilor. Când gădele ridică securea la capul feciorului celui mai tânăr al Domnitorului, beizadea *Matheasi*, numai de 16 ani; acesta se îngrozi de spaimă; sărmanul copilași văzând atât sânge dela frații lui și dela *Văcărescu*, se rugă de Sultan să-l ierte, făgăduind că se va face Turc. *Însă părintele său, Domnul, al cărui cap căzu în urmă înfruntă pe fiul său și-i zise: „Mai bine să mori în legea creștinească decât să te faci păgân, lepădându-te de Iisus Hristos pentru a trăi câțiva ani mai mult pe pământ!*

Tăierea capetelor de către Sultan *Ahmet*, în Constantinopol, la 1714, a Voevodului *Constantin Brâncoveanu* și a 4 fii ai lui și a boierului *Ianacke Văcărescu*.

Copilașul ascultă și ridicând capul, cu glasul înțepesc, zise gădelui: *Vreau să mor creștin, lovește!* În urmă ucise și pe Brâncoveanu.

O, Doamne!

O Doamne! pana'mi tremură când vă scriu *Excelență*, de ceea ce am văzut. Mă 'ntreb: putut-a fi față cineva și să nu fi plâns, văzând capul nevinovatului *Matheiași*, tânăr-tinerel, rostogolindu-se pe jos lângă capul părintelui său, care se apropiase de al copilului pare a-l îmbrățișa.

Gâdele stropit cu sângele creștinesc, face un salut Sultanului *Ahmet* și să retrage. Sultanul însoțit de Plenipotențiarul Germaniei, Rusului, solul Englezului se ridicară a pleca; văzându-mă cu ochii lăcrămați, spuse Sultanul că regretă acum de ceea ce a făcut“.

Col. Popescu-Lumină

CUM A FOST UCIS BRÂNCOVEANU

În ziua de 4 Aprilie 1714 sosi în București *Buic Imbrochorul* cel mai mare al împărăției și *Mustafa Aga Capegiu-Bassa* cu poruncă dela Sultanul *Achmet* a mazili pe Brâncoveanu și a-l duce la Țarigrad cu toată casa lui, soție, beizadele, domnițe, ginere, nurori, spre a decide în urmă, apoi a sequestra averile lui și a le sigila în numele tezaurului din Țarigrad, dând imbrochorului, adică marelui comis și trei fermanuri: unul de mazilire, către Brâncoveanu, altul cu nume deschis pentru numirea noului domn și al treilea către boeri, vestindu-le aceste întâmplări.

Și așa în taină ei au sosit în ziua de Miercuria cea mare înaintea sărbătorilor Paștelui.

Cronicarul Mustea spune:

Turcii după ce au prins porțile curții și au pecetluit cămările și beciurile au trimis de au chemat pe boeri la curte și le-au cetit fermanul împărătesc. Boerii înțelegând ce scria în ferman, toți s'au plecat poruncei ce scria, iară pe domn l-au luat boerii pe seamă.

Iar a treia zi, Vineri, Mustafa Aga Capegiul pleacă cu Brâncoveanu și cu toți ai lui ca să ia drumul Țarigradului, iar când au trecut pe podurile Bucureștilor, spre a purcede la barieri, după cum spune cronicarul Hurmuzache: Tot norodul, cu mic cu mare șiroaie de lacrimi vârsau, plângeau după acest domn ca după un tată! Parcă le vorbise inima la toți, de un ce rău pentru iubitul lor Domn. Așa Brâncovenii apucaseră calea negrei veșnicii!

Vaillant spune:

Brâncovenii ajunși la Țarigrad au fost băgați în groaznică pușcărie dela *Șapte Turnuri* sau *Iedicule*, locul cel mai de urgie; și începură perchezițiile. Și până într'atâta avea necredință că percheziționă pe Doamna și pe nurori. Aci fură lăsați sub înspăimântătorul paznic *Bostangi-Pașa* și supuși de acesta la casnele și torturile cele mai îngrozitoare. (Vezi și „La Gazette de France“ din 4 August 1714).

Înainte însă ca Sultanul *Achmet* să-și execute sentința de moarte, spune lui *Bostangi-Pașa* să se mai ducă la celula lui Brâncoveanu și să-i spună că ar fi posibilă iertarea în schimbul unei sume mari de bani.

La auzul acesta Brâncoveanu se înfricoșă, luă această propunere o insultă și începu a batjocori pe Sultan.

Auzind Sultanul de aceasta, hotărî uciderea neamului Brâncovenesc în ziua de 15 August.

În acea zi Sultanul se puse într'un caic și se

duse la foișorul numit *Iali Kiosc* pe canalul Mărei Negre în fața căreia se afla o mică piață, aci a adus pe Brâncoveanu, pe cei patru băieți ai lui și pe Vistierul *Văcărescu*.

I-au pus în genunchi unul lângă altul, un gâde le-au scos căciulele din cap și Sultanul i-au mustrat făcându-i *haini*.

Apoi li se deteră voie a face o scurtă rugăciune.

Înainte de a-i ucide, spune *cronicarul Neculce*, fură întrebați de voiesc să se facă Turci și atunci vor fi iertați. *La acestea glasul cel îmbușit al bătrânului Brâncoveanu răsună și zise spăimântat de această insultă: „Fiii mei! Iată toate avuțiile și orice am avut, am pierdut, să nu ne pierdem încă sufletele! Stați tare și bărbătește dragii mei! și nu băgați seamă de roarte, priviți la Hristos mântuitorul nostru, câte au răbdat pentru noi și cu ce moarte de ocară au murit, credeți tare întru aceste și nu vă mișcați nici vă clătinați din credința cea pravoslavnică pentru viața și lumea aceasta. (Vezi *Le-topiseșii*, vol. III, p. 56). La aceste cuvinte *Achmet* se făcu ca un leu turbat și porunci să li se taie capetele.*

Gâdele cel înfiorător ridică securea și capul Marelui Vistier *Enache Văcărescu* se rostogoli la pământ. Apoi se începu uciderea copiilor.

Del Chiaro, op. cit. La *Motraye*, spune:

În clipa ce gâdele ridică securea la capul feciorului celui mai tânăr al Domnului, beizadea *Matheiași*, numai de 15 ani, acesta se îngrozi de spaimă: sârmanul copilaș văzând atâta sânge dela frații lui și dela *Văcărescu* se rugă de Sultan să-l ierte, făgăduind că se face turc. Însă Brâncoveanu al cărui cap va cădea la urmă înfruntă pe fiul și-i zise: „*Mai bine să mori în legea creștinească decât să te faci păgân, lepădându-te de Iisus pentru a trăi încă câțiva ani mai mult pe acest pământ plin de ură și dușmănie.*

Copilașul ascultă sfatul părintelui său și ridicând capul, cu glasul-îngeresc zise gâdelui: „*Vreau să mor creștin, LOVEȘTE!*

O, Doamne, pana'mi tremură scriind aceste rânduri de urgie! Fost-a oare atunci cineva și să nu fi plâns văzând capul nevinovatului *Matheiași* tânăr tinerel rostogolindu-se pe jos lângă capul părintelui său?... Gâdele era stropit cu sângele cel creștinesc și *Achmet* privise toată această tragedie din foișorul său înconjurat de toți solii: neamț, suedez, francez, englez, venețian, rus și alții.

C R O N I C A I N T E R N A

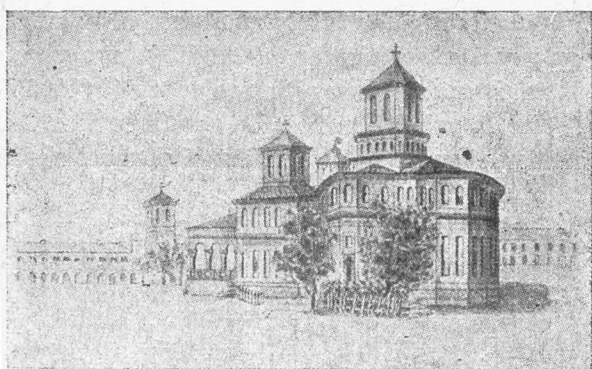

C U L T U R A L E

Extras din raportul asupra săpăturilor făcute la biserica „Sf. Gheorghe Nou“ de domnul V. Drăghiceanu, secretarul Comisiunii monumentelor istorice.

În zilele de 9-16 Decembrie 1932, potrivit delegațiunii avute, am săpat sub actualele pietre de morminte: ale lui Mavrocordat Vodă și ale lui Constantin Brâncoveanu, în vederea precizării locului lor de înmormântare.

Sub aceste pietre am găsit un strat de sur-

Biserica Sf. Gheorghe nou, cum se afla pe la 1802, când s'au dărâmat turnurile.

pături de ziduri, gros de 63 cm, provenit din zidurile vechii biserici arse și reparate la 1848, cum și zidurile naosului bisericii, tăiate la aceeași adâncime, prin desființarea zidului separator dintre Pronaos și Naos, și a zidului de Sud în dreptul ferestrei actuale, a cărei deschidere, după maniera clădirilor occidentale, s'a efectuat deabia în 1848.

Sub acest strat de dărâmături unde se afla vechea pardoseală a bisericii am găsit un strat de pământ, gros de 20 cm., sub care am dat de bolțile mormintelor zidite.

Mormintele se află în colțul Naosului vechii biserici, în imediata apropiere a zidurilor ei, despre care am vorbit mai sus, și în locul cel mai de onoare dintr'o biserică.

Sub piatra de mormânt a lui Ion Mavrocordat Vodă, s'au găsit îngropate în pământ, osemintele acestui Domn, mort de grea boală, în 1719.

Osemintele s'au găsit răvășite, oasele iliace și craniul aflându-se sub temelia unei coloane zidite în dreptul mormântului, în timpul restaurării bisericii. Din îmbrăcămintea sa, s'a găsit numai un bumb de caftan, făcut din mătase răsucită și împletită în țesătură de fir de argint.

În același mormânt, s'au mai găsit slabe resturi de schelet ale unui copil și ale unui om în creștere, probabil provenite dintr'un mormânt anterior.

Sub piatra de mormânt a lui Constantin Brâncoveanu s'a găsit un mormânt zidit și boltit având dimensiunile de 85 cm., la cap, 48 cm., la picioare și 80 cm., înălțime. Bolta mormântului era spartă la cap și prin ea trecea rămășițele unei grinzii groase ce servise la schelele restaurării bisericii, și pe o lățime de 20 cm., jumătate din boltă, pe stânga, era spartă, iar mormântul umplut cu pământ și dărâmături.

Curățind mormântul, s'au găsit toate osemintele strânse spre capătul mormântului, peste care se afla un craniu răsturnat, cu dinții în sus.

Pe lângă aceste oseminte, s'a descoperit urmele unui coșciug de stejar, îmbrăcat cu velură de purpură vișinie, țintuită cu ținte de argint, în formă de stea, și un giulgiu de fire de argint, având o bordură imprimată în aur; nici o urmă de îmbrăcămintă.

Din examinarea osemintelor rezultă că ele aparțin la două schelete: unul păstrat aproape întreg, iar altul fragmentar.

O vertebră cervicală, prezintă urmele unei tăieturi, care nu se poate bine lămuri din pricina eroziunii oaselor; o vertebră, însă, care a fost găsită de Ion Olteanu-Aiud, județul Alba, în pământul mormântului, prezintă evidenta urmă a unei tăieturi cu un corp tăios.

Tehnica zidăriei acestui mormânt și dimensiunile cărămizilor sunt aproape identice cu ale vechiului zid al bisericii și anume: 29×14×4 cm., față de 21×15×4 cm.

În dreapta acestui mormânt am dat de alt mormânt, zidit cu același fel de cărămidă ca și cel precedent, dar cu restul între cărămizi numai de 1 jum. cm., ceea ce denotă o manieră de lucru a unei epoci mai târzii.

Și bolta acestui mormânt era spartă, în mijloc, iar mormântul umplut cu dărâmături. Ose-

mintele din acest mormânt aparțin la patru schelete dela care s'a păstrat numai un craniu de femeie și maxilarele inferioare ale unor persoane bătrâne.

În mormânt s'a găsit multe blăni de coșciuge așezat unele peste altele, provenite din înmormântările succesive ale morților depuși aci, și s'a observat, în special, existența a două coșciuge, unul îmbrăcat cu mătase purpurie, care era mai vechi și altul cu purpură vișinie, care era mai recent.

Craniul cu osemintele scheletului cărui aparținerea, au fost găsite într'o cutiuță vopsită verde, la capul mormântului, deasupra tuturor oaselor. Pe un giulgiu imprimat cu flori am găsit resturile părții ultime din cifra Marelui Ban, Grigore Brâncoveanu: G. B, care afrontau o floare din cele imprimate pe giulgiu. Aceste litere ne desleagă problema înmormântării Brâncovenilor, dela Doamna lui Brâncoveanu Vodă, Maria, până la ultimul Brâncovean: Marele Ban Grigore Brâncoveanu și anume: Doamna Iilnea, moartă în Aprilie 1721, Maria Doamna, Lambrino Banul, ginerele lui Brâncoveanu, mort în 1745, Septemvrie 15 și Grigore, mort la 28 Aprilie 1832 și îngropat la 30 Aprilie 1832.

În concluzie, săpăturile au confirmat în întregime, presupunerile bazate pe fapte istorice, ale existenței mormintelor la biserica „Sf. Gheorghe-Nou“, sub pietrele respective.

Discursul Episcopului de Argeș Ilarion, ținut la înmormântarea prietenului său: ultimul Brâncovean, Grigore Brâncoveanu Banul (descoperit de d-l Kirileanu, zilele acestea), care reamintește tradiția păstrată în familia Brâncovenilor despre osemintele aduse dela Constantinopol de Doamna Maria, spre a fi înmormântate în mormântul ctitoricesc, dela Sf. Gheorghe-Nou, ne dau siguranța deplină că osemintele aflate sub piatra cu Stema Domnească, sunt oasele lui Constantin Vodă Brâncoveanu.

Săpăturile confirmă existența mormântului ctitoricesc al lui Constantin Vodă Brâncoveanu și al unui copil al său, sub piatra de mormânt, decorată cu Stema Țării, care mormânt este flancat pe stânga de mormântul lui Ion Mavrocordat Vodă, iar pe dreapta de mormântul gore Brâncoveanu. 20 Decemvrie 1932.

Se aprobă concluziunile raportului d-lui Drăghiceanu.

(ss) N. Iorga, Preotul N. M. Popescu, Ar. Verona, I. Andrieșescu, V. G. Ștefănescu, C. Moisil.
p. conf. Virg. Drăghicescu,

M I S I O N A R E

Episcopia ortodoxă misionară a Bisericii noastre.

În America sunt peste 300.000 Români creștini-ortodocși, răspândiți în Statele-Unite ale Americii și Dominionul Canadei, iar în republicile Americii de Sud, asemenea ar fi aproape 100.000, tot neîngrijiți bisericește.

Din nevoie sufletească și din simțământ religios, cei din America de Nord au alcătuit 50 parohii, din care 35 în Statele-Unite și 15 în Canada. Și-au creiat o organizație administrativă, religioasă în protopopiate.

Ca o necesitate a neamului și a sufletului românesc, a cărui închegare credința strămoșască o înfăptuește, se simte nevoia neîndoelnică a realiza crearea unei Episcopii misionare pentru Românii creștini ortodocși din America, pe care aceștia de ani de zile o tot cer și a cărei înființare au hotărît-o în principiu din partea lor.

Rolul acesteia este precumpănitor în păstrarea credinței părinților noștri, cât și o cheazășie puternică de întărirea sentimentului cultural românesc și a dragostei de țară. Altcum se pierd în sectarism, care e periculos și pentru noi cei de-acasă.

Acestea sunt temeiurile de înaltă datorie a Statului Român și de necesitate religioasă și culturală, care mă îndreptățesc să propun alăturatul proiect de lege pentru creierea unei Episcopii creștine ortodoxe misionare a Românilor din Statele neortodoxe apusene și mai ales din America.

Prin această lege se prevede că Episcopul va fi ales de Sfântul Sinod și că-și va îndeplini atribuțiunile, ce se vor fixa printr'un regulament, întocmit conform legii și Statutului Bisericii ortodoxe române din 6 Mai 1925.

Aceasta este o garanție a integrității organizării bisericii noastre creștine ortodoxe române.

Ministrul instrucțiunii, al cultelor și artelor.
Dr. ANGHELESCU

Art. 1. — Se înființează o Episcopie misionară pentru creștinii ortodocși români din țările neortodoxe apusene, cu Episcop sufragant al Mitropoliei Ungro-Vlahiei și sub jurisdicția canonică a Sfântului Sinod al Bisericii ortodoxe române.

Art. 2. — Episcopul va fi ales de Sfântul Sinod, dintre bărbații titrați și bine pregătiți, care îndeplinesc condițiunile legii și Statutului de organizare al Bisericii ortodoxe-române. El va putea participa la ședințele Sfântului Sinod și al celorlalte corporațiuni bisericești, cu vot deliberativ, pentru toate chestiunile care privesc jurisdicția sa.

Art. 3. — Un regulament special făcut de Sfântul Sinod va determina cercul de activitate și de competență al acestui episcopat.

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 26 Aprilie anul 1934 și s'a adoptat cu unanimitate de *șaptezeci și cinci* voturi.

Vicepreședinte; M. HACMAN
(L. S. S.)

Secretar, N. D. Neștianu

Cercul pastoral cultural Alexandria județul Teleorman.

1. În urma consfăturilor dintre membrii Cercului pastoral cultural Alexandria: Preoții, cântăreții și paracliserii bisericilor: Sf. Adormire, Sf. Alexandru, Sf. Apostoli, Sf. Impărați, Sf. Niculae și Sf. Cuv. Paraschiva, cu începere dela 1 Ianuarie 1934, ia ființă „Fondul de asistență creștină“ al Cercului pastoral Alexandria.

2. Scopul înființării acestui fond de asistență este de a se veni în primul rând în ajutorul bolnavilor lipsiți de mijloace, prin consultațiuni medicale și medicamente gratuite.

3. Membrii fondatori sunt de drept și benevoli.

a) Membrii de drept sunt toți preoții, cântăreții și paracliserii Cercului, cari prin procesul-verbal din 6 Februarie 1934, au hotărât și au aderat la înființarea acestui fond;

b) Membrii fondatori benevoli, sunt d-nii medici din orașul Alexandria, cari vor binevoi să-și ofere serviciile d-lor în acest scop și vor semna prezentul act de fundație.

4. Fondul de asistență se compune din cotizațiile lunare ale preoților, cântăreților și paracliserilor, potrivit hotărârii ce se va lua anual în sobor.

a) Din sumele prevăzute anual în bugetul fiecărei parohii;

b) Din donațiunile inimilor caritabile ce vor veni în ajutorul acestei opere de asistență;

c) Din subvențiile și ajutoarele ce se vor putea obține de stat, județ sau comună;

d) Din cheta ce se va face în biserici și în oraș, într'una din zilele anului ce se va fixa de adunarea generală a membrilor fondatori.

5. Administrarea fondului, se face de către un comitet format din:

a) Protopopul și președintele Cercului ca membrii de drept;

b) Doi preoți și un cântăreț aleși;

c) Doi membri aleși dintre membrii fondatori benevoli.

Alegerea acestui comitet de conducere și de administrare a fondului, se face pe termen de un an, de către Adunarea generală, formată din toți membrii fondatori, de drept și onorifici (benevoli).

Convocarea, pentru alegerea comitetului, se face de către Protopop.

6. *Modul de funcționare, al asistenței.* — Nu se vor acorda ajutoare medicale gratuite decât persoanelor absolut sărace și numai pentru cazuri ce necesită urgență și pot fi tratate de către medicii locali. Cu aceasta se înțelege că sunt excluse cazurile de operații și de boli incurabile.

Alegerea bolnavilor ce se vor putea bucura de asistență medicală gratuită se va face sub controlul și pe răspunderea preotului respectiv.

În acest scop se vor tipări 9 carnete adevărinite, pentru fiecare preot câte unul. Cu adevărinită din acest carnet, preotul trimite pe bolnav la doctor. Pe baza acestei adevărinite, medicul consultă pe bolnav și-i dă rețeta pentru farmacie, notând pe rețetă „Cerc Pastoral“ și Nr. adevărinitei. Comitetul va face verificarea și plata consultațiilor și rețetelor lunar, prin președintele Cercului, care va păstra ca acte justificative rețetele și adevărinitele dela medici.

Numărul consultațiilor medicale gratuite, pentru primul an, nu vor putea depăși cifra de douăzeci de cazuri, de fiecare enorie.

Tot lunar se vor achita și cheltuelile de transport ale d-lor medici la domiciliul bolnavilor și al bolnavilor trimiși urgent la consultație.

Pentru o mai bună evidență a bolnavilor absolut săraci, și pentru a se putea face un control și a se evita abuzurile, C. Preoți vor întocmi câte un tablou de săracii ce au în cuprin-

sul enoriei respective, tablouri ce se vor înainta și d-lor medici.

Asistența medicală gratuită, va funcționa în acest cadru, timp de un an. După un an, și după ce se vor vedea rezultatele, se va putea extinde această operă de ajutorare și în domeniul celorlalte opere de asistență socială, de exemplu: ajutoare de îmbrăcăminte, hrană, lemne, etc.

Comitetul este însărcinat să facă demersurile necesare pe lângă prefectură și comună pentru a obține ajutoare spre mărirea fondului.

Un exemplar din prezentul, se va înainta Sf. Mitropolii spre aprobare.

Făcut astăzi 1 Martie 1934, în Alexandria.

Membrii fondatori, preoți, cântăreți: Protopop G. A. Stăiculescu; Pres. Cerc. Pr. P. Ionescu; Pr. N. Georgescu, Icon. Șt. D. Popescu, Ec. Gh. Țunica, Pr. I. Săndulescu, Pr. Al. G. Popescu, Pr. Ilie Ciobănete, Pr. N. Teodorescu, cnț.: Pârvu Vasilescu, Stanciu I., V. Popescu, Sotirescu P., Stancu St. Zaharescu, Dumitru C. Stodioaia, Niculae Gh. Popescu, Dumitru P. Ionescu, Dumitru I. Z, Matei Ruse, Anghel Vâlcea.

Membrii fondatori, medici și farmaciști. Dr. Traian M., Dr. Nulea, etc.

Primiri la ortodoxism.

— D-l Leon Lovand de religie mozaică, a trecut la ortodoxism prin taina Sf. Botez, având ca naș pe d-l Al. Popescu-Necșești. A fost înscris între credincioșii parohiei Sf. Ionică-Moldoveni din Capitală.

— D-na Cati Roza Constantin Ivan, de confesiune evanghelică, a trecut la ortodoxism prin taina Mir ungerii, având ca naș pe d-na Steliana Ștefan Tais. A fost înscrisă între credincioșii parohiei Delea-Nouă Calist din Capitală.

— D-na Jaquette Hübscher, de religie mozaică, a trecut la ortodoxism, prin taina Sf. Botez, având ca naș pe d-na Aglaia Petrescu. A fost înscrisă între credincioșii parohiei Isvorul-Nou din Capitală.

— D-șoara Martha Theișș de confesiune evanghelică, a trecut la ortodoxism prin taina Mir ungerii, având ca naș pe d-șoara Maria V. Dumitriu. A fost înscrisă printre credincioșii bisericii Sf. Ilie Gorgani.

— D-na Reveica Livia Niculescu, de religie mozaică a trecut la ortodoxism prin taina Sf. Botez, având ca naș pe d-na Paraschiva Mihail

Berceanu. A fost înscrisă printre credincioșii parohiei Podeanu-Puțu lui Crăciun din Capitală.

— D-l Lt. Gustav Clerman, de confesiune evanghelică a trecut la ortodoxism prin sf. taină a Mir ungerii, având ca naș pe d-na căpitan P. Popescu. A fost înscris printre credincioșii bisericii Sf. Ilie Gorgani din Capitală.

Mișcarea misionară în protoieria I, T.-Măgurele.

Duminică 15 Aprilie, comuna Putineiu a fost în mare sărbătoare.

Era sorocit ca după amiază să se officieze Sf. Taină a cununiei la 17 familii, care deși creștine ortodoxe, trăiau de mulți ani fără binecuvântarea Sf. noastre biserici.

De dimineață s'a officiat Sf. Liturghie de către Păr. Protopop Metodie Popescu înconjurat de preoții Marin Dragnea din Măgurele și Teodor Ghinea parohul local. Răspunsurile la Sf. Liturghie au fost date de corul format din tinerimea comunei sub conducerea cântărețului Tudor Popa, ajutat de vrednicul tânăr, plin de avânt misionar, Marin St. Raicu.

A predicat frumos și plin de convingere păr. protopop. După Sf. Liturghie a vorbit și d-l Marin Țăranul, misionar al asociației „Patriarhul Miron“, aducând cuvânt de întărire pentru credința creștinilor din această parohie, așa de încercată din cauza atacurilor sectante.

Apoi păr. protopop a împărțit credincioșilor broșuri religioase cu caracter antisectant, iar coriștilor: iconițe și frumoasa revistă „Duminica Copiilor“.

După amiază la ora 3 s'a început săvârșirea Sf. Taine a cununiei celor 17 perechi.

Cununia lor a fost officiată de păr. protopop, înconjurat de 16 preoți din împrejurimi între care numărăm pe: Pr. Ioan Popescu, președintele Cercului pastoral „Băneasa“; Pr. Oprea Săndulescu, președintele Cercului Bogdana; Pr. Marin Dragnea, Pr. Florea Drăghici; Pr. D. Popescu; Pr. Damil Iliescu, etc.

Slujba s'a făcut cu mare solemnitate, impresionând adânc pe asistenți. O emoție puternică cuprinsese sufletele tuturor.

La sfârșit a vorbit păr. protopop, urând celor 17 perechi, care acum erau uniți pe veci prin binecuvântarea Dumnezeiască, adevărată viață creștinească.

S'a întins apoi în curtea bisericii, frumos plantată cu pomi fructiferi, o creștinească masă.

Atât de dimineață cât și după amiază biserica a fost neîncăpătoare față de marele număr de creștini venind să asiste la această frumoasă sărbătoare. Au fost veniți creștini din comunele: Traian, Secara, Dracea, Pârlita, Belitori, Băduleasa, etc.

Nu pot încheia aceste rânduri fără să arăt că în această parohie, unde sectanții au clădit o puternică fortăreață adventistă, s'a pornit o frumoasă mișcare religioasă.

Creștinii din Putineiu încep să se convingă de adevăr, de frumoasa și temeinică învățătură a bisericii noastre ortodoxe, isvorită din Sf. Scriptură. Au cetit broșuri, au ascultat conferințele ținute în această parohie și s'au convins de falsitatea învățăturilor sectante. În această primăvară două familii adventiste au făcut cerere la primărie, arătând că revine la Biserica ortodoxă. Alte 8 familii vor face asemenea.

Să dea Dumnezeu ca acest început să continue și cât de curând în comuna Putineiu să stăpânească numai adevărul Bisericii ortodoxe.

Frumoasa și energica muncă misionară desfășurată în această protopopie de pâr. Metodie Popescu, protopop, dă roade frumoase. Pâr. Tr. Ghinea l-a înțeles și începe să câștige biruințe.

Dumnezeu să le ajute.

ADMINISTRATIVE BISERICEȘTI

VACANTE

Preoți

Protoieria jud. Ilfov, Circ. I București Ilfov.
— Se publică concurs cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutor, plătit de locuitori, dela parohia Crevedia, devenit vacant prin avansarea titularului Pr. Ștefan Prejbeanu, în postul de preot paroh, în locul demisionatului Pr. Nicolae Enăchescu.

Noul titular însă, va sluji la filiala Dârza care are un număr de 300 familii cu 1.420 suflete.

Filiala (Dârza) are biserică în bună stare; casă parohială nu are; posedă 6 ha. teren arabil, în plus sesie, care se arendează de Sf. Arhiepiscopie.

Solicitorii hirotonisiți vor arăta în cereri:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească, au realizat în parohia de unde cer transferarea sau înaintarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnat și unde, pentru sporișirea fondului milei creștine din parohie, cu arătarea Nr. respectivelor recepise de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate au obținut.

5. În ce măsură au îndeplinit ordinele chiriarehale de a îndruma pe elevi să meargă în zilele de Duminecă și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericesti?

6. Cum au executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericesti privitoare la administrațiune și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor? Rezultatele obținute?

8. Dacă și în ce măsură a stărunit pentru introducerea în biserică a lumânărilor de ceară curată dela turnătorii rituală a Sf. Arhiepiscopii.

9. Data hirotoniei și pe numele cărei parohii.

10. Dacă a mai obținut alte transferări, când și unde?

11. Ce pedepse i s'a aplicat și pentru ce? Distincțiuni și recompense?

Cererile se vor înainta la cancelaria Protoieriei Circ I, București Ilfov în termen și însoțite de actele cerute de regulament. Cele intrate pe altă cale nu se iau în considerațiune.

Protoieriu. Icon. N. Popian

Protoieria jud. Dâmbovița, Circ. II Găiești.— Se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Vișina, rămas vacant pe data de 1 Mai 1934, prin ieșirea la pensie a titularului preot Ioan Popescu.

Parohia are 710 familii cu 5.840 suflete. Este situată la 17 km depărtare de gara Găiești. Are două biserici în stare de funcționare și sesie parohială pentru folosința personalului deservent. Casă parohială nu are. Venitul epitrahilului poate ajunge până la 5.000 lei anual. În parohie mai funcționează un preot ajutor și unul supranumerar.

Cei ce doresc să ocupe acest post, vor înainta actele în termen, oficiului protopopesc, cum asemenea că cererile ce vor fi îndrumate pe altă cale sau după expirarea termenului, nu vor mai fi luate în considerare.

Candidații hirotoniți vor preciza în memoriile lor condițiunile publicate în primul concurs de mai sus.

Protopop Pr. Mih. S. Ionescu

Protoieria jud. Muscel, circ. II Prahova. — Se publică concurs în termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot al parohiei Golești, devenit vacant prin demisiunea Pr. V. Goleșteanu, pe data de 1 Aprilie a. c.

Protoeria Circ. II Roșiorii-de-Vede — Intru cât pentru ocuparea postului de preot paroh de al *parohia Surdulești*, la primul concurs, nu s'a prezentat nici un candidat licențiat în Teologie sau cu studii superioare academice, se publică un nou concurs pe termen de 30 zile de la data apariției prezentei în curierul „Apostolul“.

Condițiunile pentru ocuparea acestui post se pot vedea în „Apostolul“ Nr. 5 din 1 Martie a. c.

Cererile de candidare se vor depune în termen la cancelaria of. protopopesc.

Protopop, N. Marinescu

Protopopiatul Circ. II. Roșiori-de-Vede, Teleorman. — Se publică concurs, cu termen de 30 zile de la apariția prezentei în „Apostolul“ pentru ocuparea postului al II-lea de preot, instituit în parohia *Dobrești-Teleorman*.

Populația întregii parohii este de 992 familii, cu 4000 suflete.

Nu există, în parohie, decât o singură biserică, unde vor servii ambii preoți, până la ridicarea alteia.

Până la luarea în bugetul statului a acestui post, preotul va servi fără plată dela Stat.

Venitul epitrahilului se cifrează la circa 5000 lei anual. Casă parohială nu există.

Pe lângă îndatoririle rituale și canonice preotul va fi obligat să predea în mod gratuit învățământul religios în școala primară Nr. 2, din comună. C. Preoți, cari cer transferarea vor preciza în memoriu condițiunile publicate în primul concurs de mai sus.

Cei ce doresc a ocupa acest post vor înainta actele în termen și conform Regulamentului la cancelaria of. Protopopesc.

Protopop, Pr. N. Marinescu

Protopopia județului Muscel, Circ. II-a Priboeni. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al *parohiei Ciocănești* din protopopiatul Circ. II-a Priboeni-Muscel, post nou înființat și neprevăzut în bugetul statului.

Parohia are o populațiune de 240 familii cu 1008 suflete. Este compusă din 2 sate : Ciocănești

și Valea Boerească. Are biserică și casă parohială. Venitul epitrahilului se cifrează la 1500 lei anual. Are sezie parohială 7. Ha. Candidații nehirotoniți pe lângă actele cerute de art. 11 din Regulament vor mai anexa actul de binecuvântarea căsătoriei și o declarațiune că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară din comună; iar candidații hirotoniți, cari cer transferarea, în memoriile ce vor prezenta vor arăta condițiunile publicate în primul concurs de mai sus.

Doritorii de a solicita acest post, vor înainta actele și datele arătate mai sus la cancelaria Protopopiei, în Câmpulung, în termenul arătat. Cele venite pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protopop. Econom. Pr. Gh. Stroian

Parohia are o populație de 220 familii cu 800 suflete.

Are sesie parohială 8 ha. jum. N'are casă parohială. Venitul epitrahilului se cifrează la suma de 2.000 lei anual.

Candidații nehirotoniți pe lângă actele cerute de regulament, vor mai anexa actul de binecuvântarea căsătoriei și o declarațiune că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară din comună, iar candidații hirotoniți cari cer transferarea, în memoriile ce vor prezenta vor arăta în memoriile lor că îndeplinesc condițiunile publicate în primul concurs de mai sus.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele cerute de regulament dimpreună cu datele de mai sus, la cancelaria Protopopiei, în termenul arătat, cele venite pe altă cale nu se vor lua în considerațiune.

Protopop. Econom. Pr. Gh. Stroian

Protoieria III, județul Prahova. — Deoarece la primul concurs pentru postul de paroh din parohia Tâtaru, publicat în „Apostolul“ Nr. 8-9 din 15 Aprilie-1 Mai 1934, între candidați nu s'a prezentat decât un singur licențiat în Teologie, care a renunțat, publicăm un nou concurs cu termen scrut de 15 zile dela această apariție.

Condițiunile sunt aceleași ca la primul concurs.

DIRIJOR DE COR. — La Biserica ortodoxă română dela Paris, este vacant postul de dirijor al corului cu data de 1 Iulie 1934. Cel ce are pregătirea cerută și dorește a reflecta la acel post, să-și înainteze rugarea la cancelaria Sf. Arhiepiscopii cel mult până la 16 Iunie 1934, dovădind că: 1) e Român ortodox; 2) că are pregătirea a putea dirija un cor bun; 3) că știe cânta în strană, având peste săptămână și în Dumineci și sărbători a ajuta pe cântărețul de strană la slujbe, până la începerea Sfintei Liturghii.

Dirijorul are plată și o odaie de locuit la biserică.

*Consiliul Eparhial al Sf. Arhiepiscopii, Secția
Administrativă Bisericească.*

Intrucât la primul concurs pentru ocuparea parohiei Coțofenești, jud. Prahova, publicat în „Apostolul“ Nr. 6 din 15 Martie 1934, nu s'au prezentat candidați licențiați în teologie sau cu studii superioare teologice, Consiliul Eparhial, Secția Adm. Bisericească, publică acest al 2-lea concurs cu termen tot de 30 de zile pentru completarea susmenționatei parohii.

Condițiunile pentru intrarea la acest nou concurs, sunt aceleași ca ale primului concurs.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta în termen protoieriei circ. IV Prahova, Văleniide-Munte. Cele intrate pe altă cale, nu vor fi luate în considerație.

Consilier referent, Preot St. Iordanescu

Cântăreți

Proieria Circ. I din Capitală, publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I dela biserica Sf. Ioan-Moși, devenit vacant pe ziua de 2 Mai a. c., prin încetarea din viață a titularului Teodor Dinescu.

Candidații să fie majori și cu serviciul militar satisfăcut și absolvenți ai unei școli de cântăreți.

Cererile însoțite de acte, se vor adresa Protoieriei.

Ziua și locul concursului se va fixa ulterior.

Protopop, Econ. Tr. Vintilescu

Protoieria Circ. II din Capitală. — Postul de cântăreț I dela parohia Sf. Treime-Ghencea, devenind vacant pe data de 1 Mai a. c., prin demisiunea titularului, care a fost hirotonit preot, se publică concurs, în termen de 15 zile.

Candidații trebuie să fie majori, absolvenți ai unei școli de cântăreți, având serviciul militar satisfăcut.

Ei vor adresa cererile însoțite de actele legale, of. protopopesc.

Prototereu, Econ. Const. Moisiu

Protoieria Circ. I-a Câmpulung, jud. Muscel. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Apa-Sărată-Câmpulung, devenit vacant prin pensionarea titularului Gh. Lucescu.

Doritorii de a ocupa acest post vor fi absolvenți ai școlii de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta la cancelaria oficiului protopopesc în termenul mai sus arătat.

Protopop, Econ. Pr. Gh. Stroian

Protopopia Circ. I T.-Măgurele. — Se publică concurs cu termen de 15 zile dela apariția în „Apostolul“ pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Fântânele, devenit vacant pe data de 15 Aprilie a. c., prin înrolarea în armată a titularului cântăreț Alex G. Barbu.

Cererile însoțite de actele cerute de regulament, se vor înainta în termen Protopopiei.

Candidații vor fi absolvenți a unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Protopop, Icon. Metodie Popescu

Protopopia jud. Teleorman, Circ. III Alexandria. — Declarându-se vacant postul de cântăreț II, dela parohia Sf. Impărați, Zimnicea, din acest protopopiat, pe data de 1 Martie 1934, prin părăsirea serviciului de către fostul cântăreț Petrică M. Florea, se publică concurs cu termen de o lună de zile, pentru ocuparea acestui post.

Candidații, absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut, vor înainta cererile însoțite de actele necesare la cancelaria acestui protopopiat.

Protopop, Pr. Gheorghe A. Stăiculescu

Protoieria jud. Vlaşca, Circ. I. — Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului I de cântăreț dela parohia Cacaletți, devenit vacant prin demisiunea titularului de până aci, Ion G. Grama.

Doritorii de a ocupa acest post, vor fi absolvenți ai unei școli de cântăreți și vor fi satisfăcut serviciul militar.

Cererile se vor înainta însoțite de actele necesare, oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Protoiereu, Pr. Al. Constantinescu

— Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Blejești, devenit vacant prin încorporarea în aramă a titularului de până aci, Marin Neaga.

Doritorii de a ocupa acest post, vor fi absolvenți ai unei școli de cântăreți și vor fi satisfăcut serviciul militar.

Cererile se vor înainta însoțite de actele necesare, oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Protoiereu, Pr. Al. Constantinescu

Deciziune pentru cântăreți practicanți.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Instrucțiunii, Cultelor și al Artelor,

Decidem:

Art. I. Cântăreții bisericești fără școală ce se găseau în funcțiune la 15 August 1916, prin analogie cu dispozițiunile art. 62 din legea pentru statutul funcționarilor publici, sunt considerați *stabili*.

Art. II. Cântăreții bisericești fără școală nu miți după 15 August 1916 și până la 6 Mai 1925, data promulgării legii și statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, sunt considerați *provizorii*, urmând a fi definitivati, în urma *examenului* ce-l vor depune.

Art. III. Cântăreții bisericești fără școală, nu miți după promulgarea legii și statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, vor funcționa în mod *provizor*, până la data când posturile lor vor fi solicitate și ocupate de absolvenți ai *școlilor de cântăreți bisericești*.

Art. IV. D-l Consilier al Cultelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data astăzi 5 Aprilie 1934.

Ministru, (ss) *Al. Popescu-Necșești*.

MULȚUMIRI.

Consiliul parohial al bisericii „Sf. Anton-Curtea Veche“ din București aduce mulțumiri publice persoanelor mai jos notate, care, pe lângă donațiunile publicate în curierul „Apostolul“ Nr. 8 din 1-15 Aprilie; Nr. 12 din 15 Iunie; Nr. 17 din 1 Septembrie și Nr. 22 din 15 Noembrie 1931; Nr. 11 din 1 Iunie și Nr. 19 din 1 Octombrie 1932; Nr. 3 din 1 Februarie; Nr. 17 din 1 Septembrie și Nr. 19 din 1 Octombrie 1933, au donat și sumele de mai jos, pentru sporirea fondului de restaurare a bisericii:

Alexandrina Iftodiu 300 lei; Eliza Marinescu 100; Sultana, Ioan, Alex., Marin 100; Filofteia 50; Maria Lt. Ioan Dadarlat 100; Ana-Virginia Mihail 100; Valeriu Zaharescu 500; Zoe, Agripina, Ioan, Ioan 500; Adelaida Lucescu 200; Gabriela Ciornei 100; Maria Deacu 100; Vic-

tor și N. Grigorescu 100; Mariana 100; Dumitru, Maria, Vasile, Emilia, Gr., El., Vladimir, Ionela 100; Elena Turbure 500; Familia Pericle Giovanidis 500; Arabella Arabagian (Silistra) 300; Mihaela Marian 100; Ștef. Ștef., Anica Dumitrescu 600; Tița Gheorghiu 100; Ecaterina 100; Maria Mihălțeanu 400; Didona Stănescu 200; Alexandrina Ionescu 100; Gh., El., Titus 500; Andrei Nedelcovici 100; Valerian Zaharescu 500; Ștefania și N. Grigorescu 200; Alexandrina, Mihail, Maria 500; Valentina Minculescu 300; Maria și Gr. Stoenescu 140; Constanța Aslan 1.000; Angela Mărculescu 400; Florica-Sabina Marinescu 500; Maria Stellu 200; Panait și Eufrosina 200; Soc. „Svastica“ a femeilor române creștine 1.000; Const. Mimy 500; Parascheva Rădulescu 100. Total 11.490 lei.

Suma din urmă: 106.900 lei. Total la zi: 118.390 lei.

Deasemenea, se aduce mulțumiri călduroase persoanelor mai jos notate, pentru darurile în natură, făcute aceleași biserici și anume:

1. D-lui Ioan Stoicescu, pentru îmbrăcarea în argint aurit a icoanei Sf. Anton, dela tâmplă, în valoare de 26.000 lei.

2. D-nei Eliza Mirto, pentru o pereche sfeșnice împărătești, de alamă.

3. D-nei Florina-Sabina Marinescu, pentru un sfeșnic de alamă, în valoare de 2.500 lei.

4. D-nei Maria I. Delateșani (1.000 lei), d-nei Smaranda și d-lui Petre Petrescu (1.000 lei); d-nei Teodora și d-lui Dumitru Ionescu (500 lei), pentru un sfeșnic de alamă, în valoare de 2.500 lei.

5. D-lui pictor I. Mihail, care a pictat gratuit icoana Sf. Anton, dela catapeteazmă.

6. D-nei Henriette lt. col. Preorian, pentru o icoană a Maicii Domnului cu Domnul Hristos în brațe, îmbrăcată în metal alb argintat.

7. D-nei Amorina Elena Trincu, pentru o candelă mare de metal alb argintat și aurit, atârnată sus la tâmplă.

Preotul paroh, T. Georgescu

Parohia Nucetul, comuna Nucetul, jud. Dâmbovița, aduce mulțumiri d-lui Vasile Negulescu, șeful ocolului silvic local, care a dăruit sfintei noastre mânăstiri istorice Nucet, o masă de stejar, solid și frumos lucrată.

Pentru această creștină faptă, rugăm pe Domnul, să-i răsplătească cu harul Său.

Paroh, S. N. Ionescu

Parohia Sf. Gheorghe din com. Belitori, jud. Teleorman, aduce mulțumiri pe această cale, d-lor: Ioan Burcescu și Florea Marinescu din Roșiorii-de-Vede, care au donat un disc, d-nei și d-lui Ioan Sardu din București, care au donat o icoană cu chipul Maicii Domnului; d-nei și Preotului Daniil A. Iliescu, care au donat un prapor, d-lui Dumitru Alexandru, care a donat o față de masă de in, d-lui Marin V. Mincă învățător, care a donat o cazanie și primăriei comunei Belitori, care a donat un steag pentru morți.

De asemenea, se aduce mulțumiri și enoriașilor, care au contribuit la cumpărarea a două rânduri de veșminte.

Bunul Dumnezeu, să le răsplătească tuturor.

Paroh preot. Daniil A. Iliescu

Preotul Gh. D. Voinescu, paroh al parohiei Adormirea Maicii Domnului din com. Fântânele, jud. Teleorman împreună cu membrii consiliului parohial și epitropiei bisericii, aduc viile lor mulțumiri d-lui Mihail N. Capră, mare proprietar al bălților Fântânele-Viișoara-Teleorman, pentru dania ce a făcut acestei sfinte biserici, dăruind un rând de veșminte bisericesti împreună cu acoperăminte pentru sfintele vase în valoare de lei 15.000.

Acest binefăcător, întotdeauna a ajutat această comună — biserica, școala, primăria — venind și în ajutorul multor nevoiași, pentru cari fapte cu adevărat creștinești, vrednice de urmat, rugăm pe Bunul și Atotputernicul Dumnezeu, să-l răsplătească cu mila Sa, pentru râvna ce o are de a împodobi casa Domnului.

De asemeni mulțumim tuturor creștinilor care au contribuit la cumpărarea unui steag pentru biserică.

Florea Drăgan și soția sa Ioana pentru două fețe de masă frumos lucrate.

Ilie M. Constantin și soția sa Lina pentru una velință de așternut în sf. Altar și alții cari au donat bisericii diferite lucruri.

Bunul Dumnezeu să acopere binefacerile lor, cu îndurarea și harul Său.

Paroh preot. Gh. D. Vămescu

Consiliul parohial și epitropia parohiei Popești, protopop. III Vlașca, aduce vii mulțumiri bunilor donatori după cum urmează:

1. D-l Ilie V. Călin-Novaci, un epitrahil în valoare de 1.050 lei.

2. D-l C. Pascale perceptor, Dărăști, mănucule, în val. de 900 lei.

3. D-nei Ilinca Șt. State Popești, o cădelniță, în val. de 1.900 lei.

4. D-nei Ștefania Petrescu, București, o masă pentru Proscomidene și una masă la sf. Iconostas, în val. de lei 2.000.

Bunul Dumnezeu să le acopere binefacerile lor cu harul Său.

Paroh preot. I. Mireanu

Parohia Brăniștari, jud. Vlașca, aduce mulțumiri cu multă recunoștință pentru următoarele danii făcute bisericii parohiale Brăniștari de Sf. Paști:

1. D-nei și d-lui doctor Teodor Saragea, proprietari, pentru un clopot mare în valoare de 15.000 lei.

2. Onor. familiei Spiridon Gănescu, București, pentru două candelă și o dveră în val. de 2.200.

3. D-nei Sevastia Eremia, București, pentru o candelă în val. de 400 lei.

Dumnezeu să-i aibă în sfânta Sa pază, răsplătindu-i din darurile Sale bogate.

Sfințirea clopotului s'a făcut cu mare solemnitate a treia zi de Paști.

Paroh preot. I. Cocoru

Consiliul parohial al bisericii Dum. Tut. Sfinților din com. Prunaru, Vlașca, mulțumește călduros enoriașilor cari au donat un rând de veșminte preoțești în valoare de 7.000 lei, dintre care 1.340 au fost donați prin stăruința d-lui primar Vlad Costache de primăria comunei, iar 1.000 lei donată de enoriașul Năstase Lungu.

De asemenea mulțumește următorilor enoriași:

1. Stan Dobre, epitrop și cassier a donat o sobă în valoare de 700 lei, o pereche cununii 900 lei, o candelă 130 lei.

2. D-l Ioan Georgescu a donat o dveră în val. de 2000 lei.

3. D-l Const. Ceaproz și soția sa Alexandrina, o față de masă.

4. D-l Cristea Iancu o candelă, o copie și a legat „Apostolul“ în pânză, total 270 lei.

5. D-l Costică Hristache și soția sa Milana, un acoperământ la iconostas.

6. Florea M. Baraiu a donat o cădelniță în val. de 700 lei.

7. Barbu N. Lungu și soția sa Ioana 2 preșuri de lână în val. de 400 lei.

8. N. Dănuleț și soția sa Andriana, 2 preșuri de lână în val. de 300 lei.

9. P. M. Petre și soția sa Stancea, 2 preșuri de lână în val. de 200 lei.

10. Gutică Vl. M. Dobre a donat o rogojină și 2 măhuri făcute cu mâna lui, deși orb de 17 ani.

De asemenea enoriașii parohiei Prunaru au mai contribuit cu suma de 3.700 lei pentru returnarea clopotului.

Dumnezeu să-i răsplătească cu binecuvântările Lui îmbelșugate pe cei ce iubesc podoaba Casei Tale.

Protoiereu. Pr. Al Constantinescu

Parohia Săceni-Teleorman, aduce pe această cale mulțumiri următoarelor persoane, cari au donat câte ceva pentru biserica din această parohie:

1. D-nei Aloisa Băluță care, în memoria decedatei sale surori Elena Berbeceanu, a donat 2 sfeșnice împărătești din alamă, o tavă de argint pentru Sf. Anaforă, precum și costul a 3 kgr. lumânări mari din ceară curată, în val. de lei 18.510.

2. Onor. prefecturei jud. Teleorman, care a dat un ajutor de 10.000 lei pentru procurarea cărților de ritual.

3. D-nei Sofia Drăghici, care a donat un sfeșnic masiv de bronz în val. de lei 2.300.

4. Familiei I. Gr. Pencescu, pentru două icoane la iconostas, din cari una îmbrăcată în argint, în val. de lei 1.100.

5. D-nei Ioana St. Răduț, care a donat: un rând de procovețe, o cruce pentru Sf. Masă, o candelă de argint, precum și o față de masă (mușama), toate în val. de lei 1.000.

Dumnezeu să le răsplătească bunătatea inițiilor.

E C O N O M I C E

Circulara Nr. 4259 din 8 Mai 1934

Prin adresa cu Nr. 4.113 din 1934, Onor Consiliul Central Bisericesc ne aduce la cunoștință că potrivit înțelegerii ce a luat cu Soc. de asigurare „Dacia Română“, primele ce se vor încasa la nouile asigurări făcute după 1 Aprilie a. c., urmează a se calcula potrivit tabloului pe care îl trimitem alăturat de aceasta.

În afară de aceasta primele sunt pentru unele localități simțitor diminuate față de vechiul tarif, în plus s'a acordat pentru Biserică un rabat cu mult mai mare decât cel de până acum.

Așa cum s'au stabilit condițiunile de asigurare pentru imobilele ce se vor asigura dela 1 Aprilie înainte, constituie un mare avantaj pentru Biserica noastră, întrucât se va putea ajunge curând la crearea unui fond propriu de asigurare, care va micșora și mai mult primele și în acelaș timp a crea bisericii o nouă putere materială de rezistență în grelele împrejurări prin care trece Statul și lumea întregă.

Aceasta implică însă activarea asigurărilor astfel încât nici o parohie și nici un imobil bisericesc să nu rămâie neasigurată, punându-se astfel la adăpost sigur averea Bisericii.

Comunicându-Vă aceasta, Vă invităm din nou a pune în vedere tuturor parohiilor din acel protopopiat ca să-și asigure imobilele la „Fondul general de asigurare bisericesc“, semnalându-Ne toate cazurile în care parohiile nu s'au conformat acestei dispozițiuni.

Arhiepiscop și Mitropolit, † PLATON

Consilier Referent, C. Moldovanu

Circulară Nr. 4961 din 8 Mai 1934

Ministerul de Finanțe luând dispozițiunea de a se reordonanța mandatele sau ordonanțele de plată emise din bugetul pe 1933-934, rămase neîncasate până la 31 Martie 1934, vă rugăm, în cazul când aveți asemenea ordonanțe sau mandate neîncasate până la data de mai sus, să ni le înaintați de urgență, spre a se putea face formele de reordonanțare.

Ministru (ss) ȘTEFĂNESCU

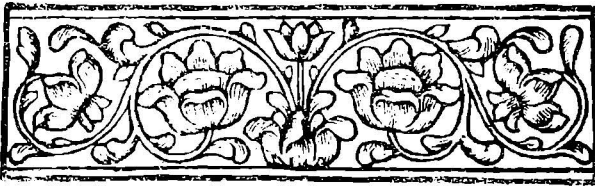
Director general, (ss) Indescifrabil.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 27 Iunie 1934, la orele 15, se ține licitație publică orală pentru vânzarea terenurilor virane, proprietatea bisericii Flămânda din București, strada Căpitan Preoteșcu Nr. 9-11, compus din 11 parcele și strada Muzelor 20, pentru investirea valorii lor în construcții noi.

Licitarea se ține în cancelaria parohială din strada Olimpului Nr. 17 și pentru fiecare parcelă în parte.

Condițiunile detaliate sunt stabilite în caietul de sarcini, afișat împreună cu planul de parcelare pe ușa cancelariei parohiale și se pot vedea în orice zi între orele 8 dimineața—7 seara.

Nr. 48 din 7 Iunie 1934.

C Ă R Ţ I

— „*Flori din Grădina sufletelor*“, un volum de 540 pagini, scris de P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului. — Volumul relevă o parte din munca fără preget a P. Sf. Episcop Grigorie. Conține predici și pastorale nepublicate până acum în volum și diferite cuvântări, articole și studii din ultimul an de activitate episcopescă, precum și unele predici dela începutul păstoriei Sale episcopale.

Cine se găsește în păstoria sufletelor nu se poate dispensa de această carte utilă, actuală și deschizătoare de orizonturi creștine.

Problema națională, sub aspect creștin, creștinismul și cultura și alte probleme sunt deslegate aici, iar portretele captivante despre mulți bărbați distinși ai neamului sunt adevărate flori sufletești. Cartea cuprinde sugestii și inspirații creștine de o mare actualitate, iar varietatea temelor este cuceritoare.

Ea conține vorbiri captivante la Ziua Eroilor și la alte prilejuri naționale și culturale, cari prin aceasta sporesc considerabil valoarea incontestabilă a acestei cărți. Prețul unui exemplar 150 lei, plus porto postal 15 lei. Se poate procura la Librăria Diecezană din Arad, cum și la librăriile mai mari din Capitală și provincie.

— Șerban Ionescu, prof. univ.: „*O dispută creștino-filosofică*“. Buc. 1934. Prețul 30 lei.

De mult n'am mai cetit o lucrare, care să mă antreneze, să mă farmece și să mă mulțumească atât de mult, ca disputa aceasta creștino-filo-

sifică, imaginată cu atât măiestrie intelectuală și frumusețe literară de d-l Prof. Șerban Ionescu, între Tițius, un exponent al filosofiei actuale, versat și preocupat adânc de toate problemele de metafizică, de sociologie și de psihologie, dar de parte cu totul de raza binefăcătoare a revelației divine și Harghel călugărul, exponentul credinței tradiționale, dar nu al unei credințe absurde — ca să întrebunțez o expresiune atribuită fericitului Augustin — ci al unei credințe, care, pentru consolidarea ei, nu neglijează nimic din ceea ce filosofia actuală a descoperit în toate domeniile ei.

De cum începe discuția și de îndată ce călugărul Harghel întrunește în hățurile rațiunii sale sănătoase primele zburdălnicii ale filosofului încrezut, acesta rămâne oarecum suprins, iar noi și punem diagnosticul disputei și întrevădem de mai înainte concluzia ei.

Disputa are loc pe pitoreștile meleaguri ale Mănăstirii Neamțu și este intim legată de activitatea constructivă a cursurilor Universității Populare „Solidaritatea“, care are loc acolo în fiecare vară. Tițius este un tânăr profesor universitar, abia întors din Apus și invitat acum să vorbească la cursurile Universității. Harghel este un călugăr din Mănăstire, consumat în hrisoavele și predaniile Sfinților Părinți și cu „cunoștințe adânci de filosofie și teologie“, adică, în scurt, așa cum îi stă mai bine călugărului nostru.

În preziua conferinței tânărului profesor universitar îi vedem pe amândoi urcând cu pas legănat pe poteca ce pleacă din șoseaua Mănăstirii și se pierde în pădurile de fagi de prinprejur, purtând fiecare în sine o lume cu totul deosebită. Pe trunchiul de fag de pe culmea dealului „conversația dintre cei doi alunecă pe nesimțite dela lucruri mici și neînsemnate, spre probleme tot mai înalte și mai complicate“. Raportul dintre știință și credință nu este decât prefața disputei principale, care se învârtește, de altfel, în jurul problemei „conștiinței morale“. Din felul cum călugărul Harghel răspunde în această prefață tânărului filosof, acesta și înțelege că „are în dreapta lui un cărturar cu care se putea avânta în discuțiune“.

În lămurirea chestiunii principale, adică a problemei „conștiinței morale“, Tițius vine cu toată panoplia de argumente și descoperiri socialogice și psihologice din ultimul timp: „Mediul, cu condițiunile lui de traiu, — zice el, — cu sursele lui economice și materiale fac urzeala

oricărei religii sau morale, iar credințele ca și normele de purtare nu sunt decât beteala acestei urzeli sau broderia, ce am însălat-o pe un gherghet oarecare“.

„De fapt, nu conștiința omului crează și fructifică principiile morale în viața socială, ci din contra mediul social alimentează cu trebuințele și tradițiile lui conținutul conștiinței. Ea este oglinda care reflectează și prelucrează, ceea ce-i oferă mediul înconjurător“ (p. 21).

Argumentarea lui Tițius însă încetul cu încetul se prăbușește, ca un castel făcut din cărți de joc, la ripostele înțeleptului Harghel și călugărul nostru izbutește în fine să zdruncine în sufletul filosofului toată arhitectura concepțiilor și sistemelor filosofice. Din discuția aceasta, desigur, nu toate îndoelile fuseseră risipite din sufletul său. Dar o lumină se aprindea în lăuntrul ființei sale, care-l călăuzea prin noaptea gândurilor, ce-l obsedau tot mai mult dela un timp încoace“ (p. 77). Ceea ce însă începuse să sevărsască Harghel asupra sufletului acestui tânăr filosof, tot pe atât de sincer, de distins și de loial pe cât de consumat în tainele filosofiei, izbutește să desăvârșască timpul și de altfel un timp relativ destul de scurt: o noapte și o dimineață pe care o petrece Tițius în singurătate și meditație, plimbându-se pe un crâmpoi de cârare din marginea pădurii.

După amiază, conferința sa, contrar tuturor gândurilor avute la venirea în această cetate a sfințeniei și a minunilor nu a fost altceva decât mărturisirea de credință plină de căldură a neofitului în sufletul căruia raza Revelației Divine străpunsese pentru prima oară întocmai ca o sabie. Și Tițius pleacă apoi dela Mănăstire complet convertit.

Personal mulțumesc, plin de recunoștință d-lui Prof. Șerban Ionescu, pentru că mi-a prilejuit clipe cu totul deosebite de delectare și recreare sufletească, cetindu-i lucrarea, și rog pe frații preoți și pe toți cei ce se interesează de astfel de probleme, ca cea discutată aici, să și-o procure. Sunt sigur că o vor sorbi-o nu cu noduri, ca pe o doctorie amară, ci cu nespūsă voie bună, ca pe o băutură răcoritoare și reconfortantă.

Înțelepciunea lui Harghel și cadrul fermecător al naturii românești dela Neamțu ne aduc aminte de Maton și de grădina lui Akademos. De aceea avem motive să credem că Harghel ne ar mai putea plimba cu dialogurile sale, pe tainicile poteci ale pădurilor de fagi din jurul

Mănăstirii cu aceeași siguranță și același folos și cu privire la alte probleme ale moralei creștine. Succesul călugărului Harghel însă cu privire la celelalte probleme capitale ale moralei creștine, trebuie să o recunoaștem cu toții, depinde în primul rând de bunăvoința d-lui Prof. Șerban Ionescu.

Preotul, Olimp N. Căciulă
Director, seminarul Nifon

Cercul cultural religios „Maica Precista“ din Ploești a editat în ultimul timp, următoarele broșuri de propagandă:

Nr. 1. Indemnuri și sfaturi creștinești. Cuvânt înainte.

Nr. 2. Ibid. Calea și adevărul.

Nr. 3. Ibid. Gânduri de Crăciun.

Nr. 4. Ibid. Să nădăjduim...

Nr. 5. Ibid. Invierea.

Cu prilejul publicării acestor broșuri pentru popularizarea ideilor religioase morale, se poate observa un fapt de două ori îmbucurător. În primul rând gruparea solidară a P. C. Preoți, în vederea nobilezării aceluiași ideal creștin comun. În al doilea rând colaborarea aleasă dintre P. C. Preoți și bunii credincioși pe calea unor asemenea publicații de propagandă religioasă.

Și una și alta ne face să sperăm în buna lucrare și pe viitor a acestui cerc cultural religios, mai ales când nu lucrează obligat de autoritate, ci dintr'o convingere locală a situației.

R E V I S T E

— „Duminica copiilor“. A apărut numărul lunii Mai al revistei „Duminica copiilor“, revistă de educație religioasă-morală pentru copii, cu următorul cuprins: Apostol Culea: Povestea privighetoarei; I. Nisipeanu: Cel mai frumos trandafir; Emilian Vasilescu: Comoara cea stranie; Constantin Goran: Rugăciunea copilului; N. Graur: Ingerașul păzitor; Preot Olimp Căciulă: Sf. Paști la munte; Ec. Gh. Butnariu: La cetatea furnicilor; Vorbe de aur; Pr. Sachelar V. A. Bassarabu, diferite ilustrațiuni în două culori.

Revista apare lunar, redactată de o grupare

de colaborare, sub conducerea secției culturale a sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei.

— *Tinerimea creștină*. A apărut numărul lunii Mai al revistei „Tinerimea creștină“, revistă de educație religioasă-morală pentru tineret, cu următorul cuprins:

Preotul H. Roventia, profesor universitar: Tineretul ne cheamă în ajutor; Gala Galaction: Galileia în amurg; G. G. Antonescu, profesor universitar: Idealismul național creștin al tineretului; Vasile Militaru, versuri: Pace vouă; I. Simionescu, profesor universitar: Mănăstirea Snagovului; Misiunea religioasă dela Ploești, printre elevii de curs secundar; D. Buzatu: Organizarea tineretului prin biserică; Folosul religiei creștine de Mladin Maria, elevă cl. VII-a secundară; Gh. Paschia: Ce să cetim? P. F. Alexandru: Cronica tinerimii; Informațiuni, vederi, etc. Revista apare lunar redactată de o grupare de colaborare, sub conducerea secției culturale a Sfintei mitropolii Ungro-Vlahiei. Administrația, la secția economică a Sfintei Mitropolii.

I N F O R M A Ț I I

TELEGRAME

Sanctității Sale Patriarhului Miron,

București

Membrii Societății ortodoxe naționale a femeilor române din întreaga țară—întrușiți în congres la Brăila,—roagă respectuos pe Inalt Prea Sfințitul Patriarh, să primească asigurarea adâncului lor respect, urându-i păstorie fericită și roagă pe Sanctitatea Sa să le binecuvinteze munca îndreptată toată pentru păstrarea credinței strămoșești.

*Președinta generală,
Alexandrina Gr. Cantacuzino*

I. P. S. Patriarh al României,

Buc. Roumanie

Cu gândul înălțat către Sfinția Voastră în această mare zi de binecuvântare pentru neamul nostru.

Martha Bibesco Valentina Dimitrie Ghika.

I. P. S. Sale Dr. Miron Cristea,

București

Adunarea eparhială a Olteniei—cunoscându-vă necontenentele eforturi de a-i înlesni bisericii pe care o reprezentați toate putințele ei de purificare a sufletelor și de reînchegare a moravurilor evanghelice în cele peste 13 milioane de creștini ortodoksi—vă urează Inalt Prea Sfințite întreaga isbândire spre fericirea întregului nostru popor.

Episcop, Vartolomeu.

I. P. F. Patriarh Miron Cristea,

București

Cedincioșii eparhii Cetatea Albă-Ismail, vă trimit respectuase omagii cu prilejul instalării Prea Sfințitului Dionisie, care a adus pace și adâncă mulțumire în sufletele tuturor.

Mitropolitul. Gurie.

Inalt Prea Sfințitului Patriarh Miron,

București

Adunarea eparhiei Cetatea Albă-Ismail—întrunită astăzi în orașul Ismail—în numele întregului cler și popor din această eparhie aduce omagiile sale de profundă stimă și fiască dragoste șefului suprem al Sfintei noastre Bisericii ortodoxe române, urându-i sănătate și deplină isbândă întru apărarea drepturilor Bisericii strămoșești.

Episcop, Dionisie.

Inalt Prea Sfințitului Patriarh Miron,

București

Reîncepând astăzi serviciul în mănăstirea „Negru-Vodă“, restaurată la interior, atât noi cât și credincioșii vă urăm Inalt Prea Sfințite Stăpâne, viață lungă pentru desăvârșirea gospodăriilor spirituale și păstrarea dreptei noastre credințe.

**Egumen Ieromonah, MIRON
Mănăstirea „Negru-Vodă“.**

Inalt Prea Fericitului Patriarh Miron,

București

La praznicul semicentenarului său Societatea Academia ortodoxă a studenților teologi, Cernăuți, prezintă marelui ei părinte sufletesc omagiile de recunoștință și profundă dragoste fiască.

Președinte, Slevoca

I. P. S. Patriarh Miron,

București

Preoțimea județului Teleorman, întrunită în conferința generală, vă aduce omagii de recunoștință, pentru munca plină de sacrificiu ce aduceți pentru apărarea și ridicarea sfintei noastre biserici. Dumnezeu să vă dea încă ani mulți pentru a putea duce biserica ortodoxă și preoțimea ei la victorie deplină.

Pr. Gh. V. Butnariu

I. P. S. Patriarh Miron,

București

Preoțimea județului Dâmbovița, adunată în prima serie a conferințelor generale pastorale la începutul lucrărilor își îndreptează gândul către Inalt Prea Sfinția Voastră, marele și bunul nostru ahipăstor, trimițându-vă omagiul ei de stimă și deplină ascultare, cu urări de viață îndelungată.

Președinte. Pr. Bulacu

I. P. S. Patriarh Miron Cristea,

București

Preoții Muscelului, adunați în conferință pastorală, preasmeriți își îndreaptă gândul către Sanctitatea, voastră rugând pe Dumnezeu să vă dăruiască sănătate viață îndelungată și mulți ani întru conducerea sfintei noastre biserici pentru fericirea ei și pentru prosperitatea neamului românesc.

Președinte Pr. Vintilescu

Asociația preoteselor — comitetul bazarului — în dorința de a veni în ajutorul copiilor ai căror părinți nu pot merge la mare, organizează și în vara aceasta colonie pentru copii la Mangalia dela 1—31 Iulie. Prețul este de 2.200 lei pentru întreținerea completă și plata trenului București-Mangalia și înapoi.

Un grup de doamne preotese va îngriji de aproape copiii și le va da hrană de 5 ori pe zi.

Fiecare copil va trebui să aibă: 1 pernă, 1 pătură, 2 cearceafuri de pat, lenjeria de corp necesară o lună, 4 prosoape, 4 șervete de masă, tacâm complet pentru masă și farfurii.

Inscrieri la d-na preoteasă Alex. Ionescu, bis. Enei No. 6, București I.

Congresul profesorilor de religie.

La solicitarea adresată I. P. S. Patriarh de către preoți, profesori de religie, din București, de a aproba ținerea unui Congres al tuturor profesorilor de religie ortodocși români din patriarhie, la Târgoviște — Mănăstirea Dealului — în zilele de 19-21 Iunie a. c., I. P. S. Sa a dat aprobare, acceptând totodată să patroneze și să prezideze acest Congres.

Ca președinte al comisiei încredințată cu efectuarea lucrărilor privitoare la Congres a fost delegat părintele I. Mihălcescu, decanul Facultății de teologie din București.

Comisia încredințată cu efectuarea lucrărilor privitoare la Congres întrunită sub prezidiul părintelui M. Mihălcescu a decis:

1. Preoții profesori de religie ortodocși români dela școalele secundare din patriarhie sunt convocați în Congres pe zilele de 19-21 Iunie a. c. la Târgoviște — Mănăstirea Dealului.

2. Fixează următoarele subiecte ce urmează a fi dezbătute la acest congres.

a) Raportul religiunii cu celelalte obiecte de învățământ;

b) Psihologia în învățământul religios;

c) Programul învățământului religios în școlile secundare de toate categoriile. (Rostul apologetice în învățământ);

d) Metoda de propunere a învățământului religios și directive practice pentru realizarea ei. (Lecturi religioase pentru completarea învățământului, capele, cultul divin, mărturisirea, împărtășania, cântări religioase);

e) 4 lecțiuni practice;

f) Comisiunea a designat referenții și conferențarii pentru fiecare subiect precum și pe profesorii cari vor face lecțiunile practice.

Toți profesorii de religie dela școalele secundare care doresc a participa la acest Congres, sunt rugați a se anunța până la data de 31 Mai a. c., la președintele comisiei, părintele I. Mihălcescu, București, str. Matei Milo Nr. 10, etaj III, la Consiliul Central Bisericesc.

Aceasta pentru ca participanții să poată pri-

mi la vreme legitimațiile necesare pentru găzduirea la Mânăstirea Dealului.

După această dată adesiunile nu mai pot fi primite.

Ca speze de întreținere (locuință, alimentație) s'a stabilit 50 lei pe zi, care se vor depune la cassierul comisiei în ziua sosirii la Congres.

Transportul congresiștilor dela Târgoviște la Mânăstirea Dealului se va face de comandamentul școalei militare dela Mânăstirea Dealului, care a avut bunătatea de a invita Congresul ca să-și țină ședințele la această școală.

TABLOU

de primele ce se aplică asigurărilor noi ce se vor face prin „Fondul General de asigurări“ al imobilelor bisericești, cu începerea dela 1 Aprilie 1934, (Primele de mai jos sunt socotite pentru 1000 lei valoare asigurată)

LOCALITĂȚI		T A R E			L E M N		
		masiv	mixt	lemn	masiv	mixt	lemn
București, Craiova	clădiri	1	2,5	4	4	5	7
	conținut	1,5	3,5	5	5	7	9
Botoșani, Brăila, Buzău, Calafat, Călărași, Câmpina, Caracăl, Constanța, Focșani, Giurgiu, Pitești, Ploești, R.-Sărat, T. Măgurele, Turnu-Severin.	clădiri	1,25	3	4,5	4,5	6	8
	conținut	2	4	5,5	5,5	9	11
Pentru toate celelalte orașe precum și pentru sate, moșii, și târgușoare.	clădiri	1,5	3,5	5	5	7	9
	conținut	2,25	4,5	6	6	10	12
BASARABIA							
Chișinău, Ismail,	clădiri	1	2,5	4	4	5	7
	conținut	2	4	5,5	5,5	9	11
Pentru toate celelalte orașe precum și pentru sate, moșii și târgușoare.	clădiri	1,5	3,5	5	5	7	9
	conținut	2,25	4,5	6	6	10	12

La toate aceste asigurări în afară de prime se mai percep:

21% cheltueli calculate la primă (Ex. 358 lei primă X 21% = 75 lei cheltueli).

7% timbru calculat la primă (Timbrul se aplică din 100 în 100 lei și din 1000 în 1000 lei prin întregire, adică: până la 1000 lei din sută în sută, iar dela 1000 lei din mie în mie).

1% taxă specială calculată la primă, însă numai la asigurările din comunele urbane, 2 lei timbru de aviație pentru aplicat pe poliță.

S U M A R ;

Cuvântul I. P. S. Patriarh Miron, la Adunarea Eparhială	<i>Asistent.</i>
Educația tineretului. Memoriul I. P. S. Patriarh către guvern și șeful de partid.	
Congresul pedagogic religios dela Mânăstirea Dealul.	<i>Pr. Mihail Bulacu</i>
Reînnumirea osemintelor lui Brâncoveanu. Comemorarea a 220 de ani dela moartea marelui domnitor.	<i>Cronicar.</i>
La Dealul — la mânăstire.	<i>Pr. Dr. C. Nițescu</i>
Spovedania unui suflet revenit la ortodoxism.	<i>Misionar</i>
Tragedia Brâncovenilor.	<i>Popescu-Lumină</i>
Cum a fost ucis Brâncoveanu	***

CRONICA INTERNĂ

Culturale. Extras din raportul asupra săpăturilor făcute la bis, „Sf. Gheorghe Nou“ de domnul V. Drăghiceanu, secretarul Comisiunii monumentelor istorice.	***
Misionare. Episcopia ortodoxă misionară a Bisericii noastre.—Cercul pastoral cultural Alexandria.—Primiri la ortodoxism.—Mișcarea misionară la Teleorman.	***
Administrative bisericești: Din Consiliu.—Vacanțe, preoți, cântăreți—Deciziune pentru cântăreții practicanți.—Mulțumiri.	***
Economice: Circulari.	***
Cărți.	***
Reviste.	***
Informații.	***